༄༅། །ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རབ་ཏུ་བྱེད་པ།[①]

集量论颂

藏汉对照

陈那菩萨 造

法尊法师 译

北塔藏文班

2013 年 12 月

① མཚན་བྱང་འདི་ཆོས་ཚན་འདིའི་མཚན་བོད་སྐད་དུ་སྒྲོས་པ་ལྟར་བཀོད་ཅིང། ཆོས་ཚན་འདི་《པེ་》《སྣར་》ལ་མི་བཞུགས་པས་《ཅོ་》དང་དཔེ་བསྡུར་བྱས་ཡོད།

版本来源

藏文本

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རབ་ཏུ་བྱེད་པ།

AUTHOR: ཕྱོགས་ཀྱི་གླང་པོ།

SECTION: ཚད་མ།

VOLUME: ཅེ

DOCUMENT STATUS: སྡེ་དགེ་བསྟན་འགྱུར། （No.4203，$1b^{1}$-$13a^{7}$）

汉文本

法尊法师译《集量论颂》。

说明

【ཅོ་】表示卓尼版。

Edit By C.W.S

蔡文崧 校排

༄༅༅། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། པྲ་མཱ་ཎ་ས་མུ་ཙྪ་ཡ་ནཱ་མ་པྲ་ཀ་ར་ཎ།
བོད་སྐད་དུ། ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རབ་ཏུ་བྱེད་པ།

[梵言：Pramāṇasamuccayanāmaprakaraṇa][2]

[汉言：]集量论颂

སངས་རྒྱས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། །

[敬礼佛陀！]

[DD]ཚད་མར་གྱུར་པ་འགྲོ་ལ་ཕན་བཞེད་པ། །
སྟོན་པ་བདེ་གཤེགས་སྐྱོབ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ནས། །
ཚད་མ་བསྒྲུབ་ཕྱིར་རང་གི་གཞུང་ཀུན་ལས། །
བཏུས་ཏེ་སྣ་ཚོགས་འཐོར་རྣམས་འདིར་གཅིག་བྱ། །

敬礼定量欲利生，大师善逝救护者，为成量故从自论，集诸散说汇为一。

卷一　现量品

མངོན་སུམ་དང་ནི་རྗེས་སུ་དཔག །ཚད་མའི་མཚན་ཉིད་གཉིས་གཞལ་བྱ། །
དེ་ལ་རབ་སྦྱོར་ཕྱིར་ཚད་མ། །གཞན་ནི་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ནོ། །

现与比是量，二相是所量。于彼结合故，余量则非有。

ཡང་ཡང་ཤེས་པའང་མ་ཡིན་ཏེ། །ཐུག་པ་མེད་འགྱུར་དྲན་སོགས་བཞིན། །
མིང་དང་ཛུས་སོགས་སུ་སྦྱོར་བའི། །རྟོག་པ་དང་བྲལ་མངོན་སུམ་མོ། །

亦非数数知，无穷如念等。现量离分别，名种等合者。

2 []中的内容原译本无。

ཐུན་མོང་མིན་པའི་རྒྱུ་ཡི་ཕྱིར། །དེ་ཡི་ཐ་སྙད་དབང་པོས་བྱས། །

དེར་དོན་དུ་མས་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར། །རང་དོན་སྤྱི་ཡི་སྤྱོད་ཡུལ་ཅན། །

是不共因故，彼名由根说。由多义生故，自义总行境。

དུ་མའི་ངོ་བོའི་ཆོས་ཅན་ནི། །དབང་པོ་ལས་རྟོགས་སྲིད་མ་ཡིན། །

རང་རང་རིག་བྱ་ཐ་སྙད་ཀྱིས། །བསྟན་མིན་ངོ་བོ་དབང་པོའི་ཡུལ། །

多性之有法，非根所了解。自了非名显，自体乃根境。

[2A]ཡིད་ཀྱང་དོན་དང་ཆགས་ལ་སོགས། །རང་རིག་རྟོག་པ་མེད་པ་ཡིན། །

རྣལ་འབྱོར་རྣམས་ཀྱི་བླ་མས་བསྟན། །མ་འདྲེས་པ་ཡི་དོན་ཙམ་མཐོང་། །

意亦义、贪等，自证无分别。瑜伽师所教，无杂见唯义，

རྟོག་པའང་རང་རིག་ཉིད་དུ་འདོད། །དོན་ལ་མ་ཡིན་དེ་རྟོག་ཕྱིར། །

འཁྲུལ་དང་ཀུན་རྫོབ་ཤེས་པ་དང་། །རྗེས་དཔག་རྗེས་སུ་དཔག་ལས་བྱུང་། །

分别亦自证，非于义、别故。迷乱世俗智，比与比所生。

དྲན་དང་མངོན་འདོད་ཅེས་བྱ་བའོ། །མངོན་སུམ་ལྟར་སྣང་རབ་རིབ་བཅས། །

བྱ་དང་བཅས་པར་རྟོགས་པའི་ཕྱིར། །འབྲས་བུ་ཉིད་ཡིན་འཇལ་བྱེད་ལ། །

忆念及悕求，似现有瞙翳。有作用证故，即果能量度。

ཚད་མ་ཉིད་དུ་འདོགས་པ་སྟེ། །དབྱེ་བ་མེད་པའང་མ་ཡིན་ནོ། །

ཡང་ན་རང་རིག་འབྲས་བུ་སྟེ། །དེ་ཡི་ངོ་བོ་ལས་དོན་ངེས། །

亦设立为量，亦非无作用。又自证为果，由彼体义定。

ཡུལ་གྱི་སྣང་བ་ཉིད་དེ་འདིའི། །ཚད་མ་དེ་ཡིས་འཇལ་བར་བྱེད། །

སྨྲས་པ།གང་ཚེ་སྣང་བ་དེ་གཞལ་བྱ། །ཚད་མ་དང་ནི་དེའི་འབྲས་བུ། །

境相即此量，由彼能量度。曰：若时彼现相，所量量与果。

འཛིན་དང་རྣམ་རིག་དེ་ཡི་ཕྱིར། །དེ་གསུམ་ཐ་དད་དུ་མ་བྱས། །

ཡུལ་ཤེས་པ་དང་དེ་ཤེས་པའི། །དབྱེ་བས་བློ་ཡི་ཚུལ་གཉིས་ཉིད། །

能取能了故，彼三非各异。知境知彼别，故即觉二相。

དུས་ཕྱིས་དྲན་པ་ལས་ཀྱང་སྟེ། །ཚུལ་གཉིས་དང་ནི་རང་རིག་གྲུབ། །
མ་མྱོང་བར་འདི་མེད་ཕྱིར་རོ། །ཤེས་པ་གཞན་གྱིས་ཉམས་མྱོང་ན། །

亦由后时念，成二相自证。不受无此故。若由余识受，
ཐུག་མེད་དེ་ལའང་དྲན་པ་སྟེ། །དེ་བཞིན་ཡུལ་གཞན་ལ་འཕོ་བ། །
མེད་འགྱུར་དེ་ཡང་མཐོང་ཕྱིར་རོ། །

无穷彼亦念。如是于余境，不转见彼故。
[2B]རྟོད་སྒྲུབ་སློབ་དཔོན་གྱི་མ་ཡིན། །ངེས་པར་སྙིང་པོ་མེད་པར་དགོངས། །
གཞན་དུ་ཆ་ཤས་སུ་གསུང་འགྱུར། །དེས་ན་ཁོ་བོས་བརྟག་པར་བྱ། །

论轨非师造，意谓定无要。余应说有分，故我当观察。
དོན་དེ་ལས་སྐྱེས་རྣམ་པར་ཤེས། །མངོན་སུམ་ཡིན་ཞེས་བྱ་བ་འདིར། །
དོན་དེ་ཞེས་པས་ཀུན་བརྗོད་ན། །གང་དེ་དེ་འབའ་ཞིག་ལས་མིན། །

此说从彼义，生识为现量。言彼义遍说，然彼非唯彼。
དམིགས་པའོ་ཞེ་ན་དྲན་སོགས་ཀྱི། །ཤེས་པའང་གཞན་ལ་ལྟོས་མ་ཡིན། །
ཡང་སྨྲས་པ། ཇི་ལྟར་སྣང་བ་དེ་ཡོད་མིན། །

若谓所缘者，而忆念等识，非观待于他。又曰：如所现非有，
དེ་ཡི་ཕྱིར་ན་དོན་དམ་དུ། །ལྔ་པོ་བསགས་ལ་དམིགས་པའི་ཕྱིར། །
དེ་ལ་ཐ་སྙད་དུ་མ་བྱས། །བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་བཅད་དོ། །

故于胜义中，五缘集聚故，不作彼名言。是中间颂。
དོན་གྱི་ཚུལ་གྱིས་དབེན་པ་ཡང་། །བརྗོད་བྱ་མ་ཡིན་ཡུལ་འདིའི་ཡང་། །
སྤྱི་ཡི་ཚུལ་གྱིས་བསྟན་པར་བྱ། །དེས་ན་ཐ་སྙད་དུ་མི་བྱ། །

由义相远离，非所诠此境。以总相宣说，故不作名言。
རིགས་པ་ཅན་རྣམས་དབང་པོ་དང་དོན་ཕྲད་པ་ལས་སྐྱེས་པའི་ཤེས་པ་ཐ་སྙད་དུ་བྱ་བ་མ་ཡིན་པ་འཁྲུལ་པ་མེད་པ་ཞེན[3]པའི་བདག་ཉིད་ནི་མངོན་སུམ་མོ་ཞེས་ཟེར་རོ། །

3 《ཅོ་》བཞིན།

诸正理派者说：根义和合所生识，非作名言，无有迷乱，耽著为体，是为现量。

དེ་ཡང་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ། །དབང་དོན་ལས་བྱུང་བློ་ལ་ནི། །
ཐ་སྙད་ལ་སོགས་སྲིད་མ་ཡིན། །བར་དང་བཅས་པ་འཛིན་པ་དང་། །

彼亦不应理。从根所生觉，非有名言等。应不缘有间，

ཤེས་པ་ལྷག་པའང་ཐོབ་མི་འགྱུར། །དབང་པོ་རྟེན་ལས་ཕྱིར་མི་འགོ། །
ཡུལ་ལ་འཛིན་པར་ནུས་མ་ཡིན། །བདེ་སོགས་གཞལ་བྱ་མིན་པའམ། །

识不得增上。根不离所依。非能缘于境，乐等非所量。

དབང་པོ་གཞན་ཡོད་ཡིད་དབང་པོ། །བཀག་པ་མེད་ཕྱིར་ཐོབ་ཅེ་ན། །
དབང་པོ་གཞན་གྱི་སྒྲ་དོན་མེད། །

或应有余根，若谓有意根，无遮故得者。余根声无义，

ངེས་པའི་དོན་ལ་འབྲས་བུ་མེད། །ཤེས་པ་ཡི་ཡང་མཚན་ཉིད་ལས། །
དོན་གཞན་འབྲས་བུར་སྨྲ་བར་འགྱུར། །ཁྱད་པར་ལ་མིན་ཐ་དད་ཕྱིར། །

定义则无果，应说离识相，以余义为果。非差别，异故。

དེ་ལ་ཡོད་མིན་གཉིས་ཞེ་ན། །མ་ཡིན་ཁྱད་པར་བྱ་ལའང་འགྱུར། །
མ་རྟོགས་ལ་སོགས་ཀུན་ལ་མིན། །ལྡོག་པ་མེད་ཕྱིར་འབྲས་བུ་མིན། །

彼非有二者。非。所别亦尔。不知等非偏，无返故非果。

བྱེ་བྲག་པ་རྣམས་ནི་བདག་དང་དབང་པོ་དང་ཡིད་དང་དོན་དུ་ཕྲད་པ་ལས་གང་གྲུབ་པ་དེ་གཞན་ཡིན་ནོ་ཞེས་སོ། །སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་ལ་ལྟོས་པ་དང་། རྫས་[4]དང་ཡོན་ཏན་དང་ལས་ལ་ལྟོས་པ་ནི་མངོན་སུམ་མོ་ཞེས་སྨྲར་བར་མི་བྱ་སྟེ། །

诸胜论者说：由我、根、意、义、和合所成，彼是余法。观待总别与观待实、德、业，是为现量。不应如是说。

4 《ཅོ་》བརྫས།

ཡུལ་ལ་ལྟ་བའི་དོན་ཅན་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་རྣམས་དང་སྦྱར་མི་བྱ། །
གཅིག་མིན་[3A]གཟུགས་སོགས་ཀྱང་གཅིག་འགྱུར། །མཐོང་ན་དབང་པོ་ལས་དེ་མིན། །

有见境义故，不合诸差别。非一色等一，若见彼非根，

དབང་གཞན་དོན་མེད་འགྱུར་ཕྱིར་རོ། །རང་ཡུལ་ཐ་དད་ཀྱང་འཛིན་ནུབ། །
དབང་པོ་ཀུན་གྱིས་འཛིན་པར་འགྱུར། །རྫས་སོགས་ལ་མིན་དེ་ལྟ་ན། །

余根无义故。异境亦能取，一切根应取。非实等。若尔，

མེད་ཕྱིར་གཞན་གྱི་སྤྱོད་ཡུལ་མིན། །ཡུལ་མཚུངས་ཉིད་དུ་འདོད་ཅེ་ན། །
མི་འདོད་པ་ལའང་ཐལ་བར་འགྱུར། །མ་ངེས་དེ་ནི་གཞན་དུ་བརྗོད། །

无故，非余境。若许境同者，非乐亦应成。不定。说为余，

ཐམས་ཅད་བསྒྲུབ་བྱར་བརྗོད་མ་ཡིན། །དབང་པོ་ཐ་དད་མེད་ཀྱང་བློ། །
ཐ་དད་ཕྱིར་ནི་ཐ་དད་ན། །གཞན་དུ་ཐ་དད་མེད་གང་ལས། །

非说皆所立，根虽无有异。觉异故亦异，余由何无异。

སེར་སྐྱ་པ་རྣམས་ནི་རྣ་བ་ལ་སོགས་པའི་འཇུག་པ་མངོན་སུམ་དུ་འདོད་དོ། །

诸劫毗罗派，许耳等转是为现量。

ཐུག་པ་མེད་པའམ་དབང་གཅིག་འགྱུར། །གཉིས་བཟུང་གསུམ་གྱི་ཡུལ་མ་ཡིན། །
ཡུལ་གཅིག་ཉིད་ཐོབ་དབྱེར་མེད་འགྱུར། །དེ་ལས་རང་བཞིན་འཛིན་མ་ཡིན། །

无穷，或一根，二取，非三境，得一境，无别。彼非取自性，

དོན་གྱི་བྱེ་བྲག་འཛིན་མི་འགྱུར། །འཛིན་ནའང་ཡིད་བཞིན་རྣམ་རྟོག་འགྱུར། །

不取义差别，若取，则如意，亦应成分别。

གནས་སྐབས་དེར་འགྱུར་སྙིང་སྟོབས་སོགས། །མ་ཡིན་གཞན་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། །

应成彼分位，非是萨埵等。非是他性故，

གཞན་མིན་ཞེ་ན་འབྲས་མིན་པའམ། །གཞན་ཉིད་མིན་ན་གཟུང་བྱ་མིན། །

非他应非果。或若非他性，则应非所取。

སྣ་ཚོགས་རྣམ་འགྱུར་དོན་མཚུངས་འགྱུར། །དུ་མར་འཛིན་ཕྱིར་གྲངས་ཅན་གྱི། །

种种诸变异，其义应相同。取多故数论，

བྱེ་བྲག་ཁ་ཅིག་མི་འདོད་དོ། །རེ་རེའི་ངོ་བོར་ཐམས་ཅད་ན། །

གཙོ་བོ་རྫུལ་ཕྲན་སོ་སོར་ཡོད། །རབ་ཏུ་སྦྱོར་བའི་བྱེ་བྲག་ལས། །

有别派不许。一切各各性，别有最胜尘。由结合差别，

འབྲས་བུའི་ངོ་བོར་མཚོན་པར་བྱེད། །རྫུལ་ཕྲན་རང་བཞིན་གསུམ་ཉིད་ན། །

འབྲས་བུ་གཅིག་པར་གང་གིས་རྟོགས། །རིགས་མི་མཐུན་པར་སྦྱར་ན་ཡང་། །

表示果体性。三微尘自性，由何证一果？　若异类和合，

ཡོངས་སུ་འགྱུར་བར་མི་འདོད་དོ། །ངོ་བོ་གཉིས་ཉིད་མི་འདོད་ན། །

འབྲས་བུ་ངོ་བོ་གཅིག་ཉིད་ཐོབ། །དོན་གྱི་རང་བཞིན་དུ་མ་ལ། །

亦不许转变。若不许二性，果唯得一性。于多义自性，

དབང་པོའི་ཡུལ་ནི་ཁྱད་པར་ཅན། །དེའི་ཕྱིར་གྲངས་ཅན་ལུགས་དོར་ཏེ། །

རེ་རེའི་ངོ་བོ་ཉིད་མཆོག་ཡིན། །ཡུལ་གཅིག་མ་ཡིན་འཇུག་པ་སྣེ། །

根境有差别。故舍数论余，各各性为胜。于非一境转，

ཚད་མར་བརྗོད་པ་མ་ཡིན་ནོ། །དྲན་པ་མ་ཡིན་མ་མྱོང་ཕྱིར། །

གཉིས་ཀ་ཅིག་ཅར་འབྱུང་ཞེ་ན། །དེ་ནི་ཚད་མིན་གཞན་ལྟ་ལ། །

不说为能量。非念，未受故。若谓二顿生，彼非量。观余

ཉམས་པའམ་ཡང་ན་དྲན་པ་ཡིན། །དྲན་པ་[5]ལྷག་པར་བརྗོད་ཕྱིར་ན། །

རྣམ་[3B]གསལ་དབང་གཞན་དོན་མེད་འགྱུར། །

失坏，或是念。增上说念故，遣。余根无义。

སྦྱོད་པ་པ་རྣམས་ནི་ཡོད་པ་དང་ཡང་དག་པར་སྦྱར་ནས་སྐྱེས་བུའི་དབང་པོའི་བློ་སྐྱེས་པ་དེ་ནི་མངོན་སུམ་མོ་ཞེས་ཟེར་རོ། །དེ་ལ།

诸观行派说：与有正结合所生士夫之根觉，是为现量。其中：

[5] 《ཅོ་》པར།

ཡོད་བའི་གསལ་བྱ་མེད་པ་སྟེ། །སྦྱོར་ཞེས་བྱ་ལས་དེ་རྟོགས་འགྱུར། །
ཡང་དག་སྦྱོར་བ་ངེས་པར་ནི། །ཡོད་ཉིད་ལ་ནི་བསྟན་ཅེ་ན། །

有所遣为无，言合、了知彼。正和合显示，决定有性者。
ཅི་སྟེ་ཐླ་བ་བསྟན་ཕྱིར་ཡིན། །དབང་པོའི་ཁྱད་པར་ཅན་བརྗོད་ཀྱིས། །
ཡོད་ཙམ་ལྡན་པས་མི་རྟོགས་པ། །མ་ཡིན་གང་ཞིག་སྒྲུབ་པར་བྱེད། །

若显所对故，应说根差别。唯有，非不知，复何所成立。
ཅི་སྟེ་དབང་པོ་གང་ཞིག་ལ། །ཐིམ་དང་ཤིས་པར་འདོད་ཅེ་ན། །
དེ་ཐིམ་པ་དེ་གཞན་ལས་ཀྱང་། །ཤིས་པ་མིག་སྨན་སོགས་པའང་ཡོད། །

若根于何事，许融会吉祥。融会余亦有，吉祥眼药等。
གྲགས་ལ་དེ་ལྟར་བརྟག་གྲང་ན། །སྒྲ་དེ་དབང་པོའི་ཡུལ་ལ་མིན། །
ཀུན་ཏུ་དོན་དང་ཕྲད་གྲང་ན། །གཟུགས་སྒྲ་བར་དུ་ཆོད་པ་དང་། །

共称如是计，根境无彼声。若义遍合者，声色有间隔，
ཆེན་པོའང་འཛིན་པར་མཐོང་བས་ན། །བར་མ་ཆད་ལ་དེ་གནོད་བྱེད། །
བློ་ཡི་རྒྱུ་ཡི་ཚོགས་པ་དག། །བརྗོད་པ་བོར་ནས་ཚད་མ་གང་། །

亦见取大者，能害无间隔。舍说觉因聚，何者为能量。
མཚང་མ་ཇི་ལྟར་དོན་ཡིན་པའམ། །བློ་ཡི་སྐྱེ་བ་ཞེས་ཅི་བསྣན། །
དོན་དང་དབང་པོ་ཡིད་སྐྱེས་བུ། །སྦྱོར་དང་འདུ་བྱེད་པ་ལས་གཞན། །

量或即是义，何为添觉生。离义根意士，和合及作行，
མངོན་སུམ་གྱི་བློ་སྐྱེད་པ་ཡི། །ཚོགས་པ་བརྗོད་པ་དེ་ཅི་ལྟར། །
བ་ལང་ཉིད་སོགས་སྦྱོར་ལས་དོན། །བ་ལང་ལ་སོགས་སུ་འཇལ་བྱེད། །

余说何者是，生现觉因聚。由牛等结合，量义为牛等，
དོན་དང་ཡང་དག་འབྲེལ་པ་ལ། །དབང་པོའི་བློ་ནི་ནུས་ཡོད་མིན། །
རིག་བྱར་རང་ཉིད་བསྟན་མེད་པས། །གཟུགས་དོན་དབང་པོའི་སྤྱོད་ཡུལ་ལོ། །

与义正系属，根觉非有能。所了自无示，色义根行境。

དོན་མིན་ཤེས་པའང་རྣམ་ཀུན་ཏུ། །མངོན་སུམ་བློ་རུང་གནས་པར་འགྱུར། །
ཅི་སྟེ་བློ་ཡི་སྐྱེ་བ་འདོད། །དོན་གཞན་འབྲས་བུར་སྨྲ་བ་ན། །

一切非义识，皆应住现觉。若许觉之生，说余义为果。

དོན་གཞན་ཐོབ་པར་འགྱུར་མ་ཡིན། །དོན་གྱི་བློ་ཤར་འབྲས་མིན་ན། །
དེ་ལས་གཞན་འབྲས་མེད་པས་སོ། །བློ་ཡི་སྐྱེ་བ་གཞན་ཡིན་ན། །

非能得余义。现义觉、是果，由无余果故。若觉生是余，

འཕྲོ་འདུ་རང་གི་རྒྱུ་ལས་ཏེ། །ཚད་མའི་འཕྲོད་པ་འདུ་བ་ལས། །
ཅི་སྟེ་གཞན་མིན་དེ་དོན་མེད། །སྐྱེས་བུ་རྣམ་པར་འགྱུར་ནས་བློ། །

从和合自因，从量和合生。若非余、无义，由士夫变异，

སྐྱེད་ན་མི་རྟག་པ་རུ་འགྱུར། །ཅི་སྟེ་བདག་དེ་མི་འགྱུར་ན། །
དེ་ལ་ཚད་མ་ཞེས་མི་སྨྲ། །

生觉应无常。若我不变者，彼不应为量。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་མངོན་སུམ་[4A]གྱི་ལེ་ཨུ་སྟེ་དང་པོའོ།། །།

集量论现量品第一终

卷二 自义比量品

རྗེས་དཔག་རྣམ་གཉིས་རང་དོན་ནི། །ཚུལ་གསུམ་རྟགས་ལས་དོན་མཐོང་བའོ། །
འབྲས་བུ་སྔར་བཞིན་ཡུལ་དང་ནི། །ངོ་བོ་མཚུངས་མིན་དེ་གཉིས་ཀྱི། །

比量二自义。三相因见义，果如前。境及性不同。彼二。
རང་གི་མཚན་ཉིད་བསྟན་བྱ་མིན། །གཟུང་ཐ་དད་ཕྱིར་དེ་ལས་གཞན། །
མཐོང་སོགས་ཉིད་སྒོ་ནས་བསྟན་ཏོ། །རང་གི་ངོ་བོ་བརྗོད་པ་མིན། །

自相非所显，所取异是余。见等门显示，非诠说自性。
མིང་ལས་ཤེས་ཕྱིར་རྣམ་པ་གཞན། །བསྟན་བྱ་ཡིད་ཀྱི་རྣམ་པ་གཉིས། །
སྤྱི་མ་ཡིན་ལའང་མཐོང་བའི་ཕྱིར། །

由名了知故，显示余行相，是二种意识。亦见非总故。
དེ་མིན་མཚོན་བྱ་སྤྱི་ཡིན་ཕྱིར། །ཡིད་ཆེས་ཚིག་གི་སྒྲུབ་བྱེད་ཀྱིས། །
དེ་ལས་གཞན་ལ་འགེགས་པར་བྱེད། །ཐ་མི་དད་དུ་གྲུབ་ཅེ་ན། །

非尔，表总故。以信语能立，亦障碍所余。若谓成不异，
མ་ཡིན་ཐ་དད་ཀྱང་སྲིད་ཕྱིར། །ཡིད་ཆེས་ཚིག་ཀྱང་མི་སླུ་བར། །
མཚུངས་ཕྱིར་རྗེས་སུ་དཔག་པ་ཉིད། །རྗེས་དཔག་བྱ་དང་དེ་མཐུན་ལ། །

否。异亦有故。信语不欺诳，同故，即比量。所比同品有，
ཡོད་དང་མེད་ཉིད་ལ་མེད་པའོ། །འདི་ཏུ་ཤེས་པའང་ཐོབ་པ་ཉིད། །
ཤེས་བྱེད་སྐབས་ཀྱི་དབང་བྱས་ཕྱིར། །ཚུལ་རེ་རེ་དང་གཉིས་གཉིས་པ། །

于无性为无，此亦得能知。依能知时故。一一二二相，

རྟགས་དོན་མིན་པར་དོན་གྱིས་བྱས། |སྒྲ་རྟག་བྱས་པའི་ཕྱིར་ལུས་ཅན། |
ཕྱིར་དང་གཞལ་བྱ་མིན་ཕྱིར་རོ། |ལུས་ཅན་མིན་ཕྱིར་མཉན་བྱའི་ཕྱིར། |

非因义义知，声常所作故，有身非量故，非身所闻故，
མིག་གིས་གཟུང་བྱ་ཕྱིར་མི་རྟག། |ཁ་ཅིག་གཏན་ཚིགས་མི་འཁྲུལ་བས། |
ཆོས་གཞན་དཔག་པར་བྱ་བར་འདོད། |ཆོས་དང་ཆོས་ཅན་དག་གྲུབ་ཕྱིར། |

眼取故无常。有许因不乱，余法为所比。法有法成故，
འབྲེལ་པ་དཔག་བྱར་ཁ་ཅིག་འདོད། |ཆོས་ལ་གཏན་ཚིགས་གྲུབ་ན་ནི། |
དེ་ཡིས་དེ་ལས་གཞན་ཅི་དཔག། |དེ་ལྟར་ཆོས་ཅན་དེ་ཉིད་ལ། |

有许系所比。因于法已成，彼比何余法。如是何不许，
དཔག་བྱ་ཅི་ཡི་ཕྱིར་མི་འདོད། |འབྲེལ་པའང་གཉིས་ཡོད་མ་ཡིན་ན། |
དེ་བཞིན་དྲུག་པའི་སྒྲ་རུ་འགྱུར། |བརྗོད་པར་མི་བྱ་དོན་སྨོས་ཕྱིར། |

有法即所比。系属非有二，如是成六声，不说义说故。
གཏན་ཚིགས་འདི་དང་འབྲེལ་པ་ཡིན། |རྟགས་ཀྱི་འཁྲུལ་པ་མེད་པ་ནི། |
ཆོས་ལ་གཞན་དུ་སྟོན་པར་བྱེད། |དེར་གྲུབ་དེ་དང་ལྡན་བ་ཡི། |

非此因系属，因无错乱者，从法、于余显，彼成、则了解，
ཆོས་ཅན་གོ་བར་བྱེད་པ་ཡིན། |རྟགས་ཀྱི་རྗེས་སུ་བསྟན་བྱ་བའི། |
ཆོས་ལ་དཔྱད་པ་གཞན་ཡང་འཇུག |ཆོས་དོན་དུ་མ་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས། |

具彼之有法。于因随显法，余观察亦转。因于多法义，
རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་རྟོགས་མིན། |གང་དང་འབྲེལ་པ་ཡོངས་བཅད་ནས། |
ཆོས་གཞན་དང་བྲལ་[4B]ཐོབ་པར་བྱེད། |ཡོན་ཏན་དྲི་དང་དྲི་བསུང་སོགས། |

非了达一切。决知所系属，能得离余法。由德、香、妙香，
དེ་ཡི་བྱེ་བྲག་གི་རིམ་པས། |རྫས་མིན་ལ་སོགས་རྣམ་བཅད་ནས། |
ཨུཏྤལ་ལ་སོགས་རེ་རེ་རྟོགས། |གལ་ཏེ་མཐོང་བ་བཞིན་གཏན་ཚིགས། |

彼差别、次第，遮其非实等，渐达青莲等。若谓如现见，

སྒྲུབ་པའི་སྒོ་ནས་འཇུག་ན་ནི། །ཐམས་ཅད་རྟོགས་པར་མི་འགྱུར་བའམ། །
ཡང་ན་ཐམས་ཅད་རྟོགས་པར་འགྱུར། །གལ་ཏེ་སྤྱི་ལས་ཡིན་གྲང་ན། །

因由表门转，应一切不知，或应知一切。若谓由总者，
དེ་ནི་དེ་ལས་གཞན་དུ་འགྱུར། །རྟེན་རྣམས་མ་མཐོང་བ་ཡི་ཕྱིར། །
ཐ་དད་མིན་གཅིག་མཐོང་མི་འགྱུར། །ཆ་ཤས་འདི་ལྟ་བུའི་ཚུལ་ནས། །

彼亦应成余，未见所依故，不见无异一。如此少分理，
རྟགས་ཅན་ལ་ནི་མི་འགྱུར་ཞིང་། །དེ་ཉིད་ཀྱི་ཆོས་དུ་མ་ནའང་། །
ཅིག་ཤོས་ཐོབ་པར་བྱེད་པ་ཡིན། །རྟགས་ཅན་གང་དང་རྗེས་འབྲེལ་བའི། །

不成于有因，彼法虽众多，余者是能得。诸有因系属，
རྟགས་ཅན་དེ་འདིར་རྟོགས་བྱ་ཡིན། །བྱེ་བྲག་རྟོགས་བྱ་མ་ཡིན་ཏེ། །
དེ་དག་ཉིད་ལ་འཁྲུལ་ཕྱིར་རོ། །རྟགས་དང་རྗེས་སུ་འབྲེལ་པའི་དོན། །

有因是所解，差别非所解，于彼错乱故。有因随系义，
རྟོགས་བྱ་རྟགས་ཅན་བྱེ་བྲག་གི །མ་ཡིན་དེ་ལ་རྟོགས་པའོ། །
རྟོགས་པར་རབ་ཏུ་འཁྲུལ་པའི་ཕྱིར། །ཞེས་བྱ་བ་ནི་བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །
འབྲེལ་པ་གཉིས་ལ་གནས་མོད་ཀྱང་། །

所解非彼别，于彼了解者，了解错乱故[6]。系属虽住二，
རྟགས་དང་རྟགས་ཅན་ལྡན་ཅིག་པ། །རྟེན་དང་བརྟེན་པ་ཉིད་ཡིན་གྱི། །
ཡང་དག་འཕྲོད་པ་བཞིན་མ་ཡིན། །རྟགས་ལ་རྟགས་ཅན་ཡོད་པ་ཉིད། །

是因有因俱，如所依能依，非如和合性。因唯有有因，
ཅིག་ཤོས་རྟགས་ཅན་ཉིད་ལ་ཡོད། །རྟགས་དང་རྟགས་ཅན་དག་འབྲེལ་བའི། །
ངེས་པ་བཟློག་ན་གནས་པ་ཡིན། །རྟགས་ཀྱི་ཁྱབ་པར་འདོད་པ་སྟེ། །

余唯有因有，因有因系定，彼违返而传。许因之周遍，

[6]此二中间颂，信慧译为：“诸系属有因，因亦能了彼，不了其差别，于彼错乱故。因所系属义，不能了有因，乱故。其差别，解故是能解。”

དེ་ཡི་ཆ་ནས་རྟགས་ཅན་ཡིན། །ཁྱབ་བྱེད་ཆ་ནས་དེའི་གོ་བྱེད། །
མ་ཡིན་རྭ་ཅན་ལས་གླང་བཞིན། །དགག་བྱ་སོ་སོར་མི་འཁྲུལ་བ། །

彼分是有因，能遍非能了，如有角于牛。所破各无乱，

གང་ཕྱིར་འབྲེལ་པ་ལ་ལྟོས་ཡིན། །དེ་ཕྱིར་རྟགས་ནི་རྟགས་ཅན་ལ། །
ཁྱབ་པ་བདེན་ཡང་བྱེད་པོ་མིན། །བྱས་པ་ཉིད་ཀྱིས་འཇིག་པ་ལ། །

是观待系属，故因于有因，虽遍非作者。所作遍坏灭，

ཁྱབ་ཀྱི་མ་བྱས་པ་ཡི་མིན། །རྟག་པ་མིན་ལ་ཁྱབ་མིན་པར། །
མ་བྱས་པ་ཡི་དོན་གྱིས་སྟོན། །རྭ་ཅན་ཉིད་ཀྱིས་བ་ལང་ལ། །

非是非所作，由所作义显，非遍于非常。有角遍于牛，

ཁྱབ་པས་རྭ་ཅན་མིན་ལས་ལྡོག །གླང་ལ་རྭ་ཅན་གྱིས་ཁྱབ་བཞིན། །
བ་ལང་གི་དོན་ཟློག་བྱེད་ཡིན། །ཞེས་བྱ་བ་བར་སྐབས་[5A]ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

遮于非有角，如有角遍牛，非速遣牛义。是中间二颂[7]。

བརྩད་[8]པ་བསྒྲུབ་པ་ནས་ནི་མེད་ན་མི་འབྱུང་བའི་དོན་མཐོང་བ་རིག་པ་རྗེས་སུ་དཔག་པའོ་ཞེས་བརྗོད་དོ། །

论轨中说：见无则不生义，了知彼义，即是比量。

མེད་ན་མི་འབྱུང་མཐོང་བ་ཡི། །རང་གི་རྣམ་པ་ཙམ་འདོད་ན། །
དེ་རིག་མི་བརྗོད་གཞན་ཉིད་དུ། །བརྗོད་ན་དེ་ལྟ་བུ་གང་ལ། །

若见无不生，许唯自行相，不说了知彼。若说于余者，

དོན་འདི་བསྒྲུབ་བྱ་ལ་ཞེ་ན། །མེད་ན་མི་འབྱུང་ཞེ་ཅི་དགོས། །
དུ་སོགས་མེ་སོགས་ལ་མཐོང་ལས། །

为如何于何？若于所成义，何须无不生。见烟等火等，

[7]信慧译此二颂为：“作性遍坏灭，故非非所作。遍故，所作义，未说非无常。有角遍于牛，能遮非有角。有角性遍牛，非遮非牛义。”

[8] 《ཅོ་》བརྗོད།

གཞན་པའི་དཔག་བྱ་དེ་རིག་གང་། །ཚོས་ཅན་དུ་མ་ཡོད་པ་ལས། །
དེ་རིག་པ་ཞེས་ཇི་ལྟར་བརྗོད། །

了何余所比。法义有众多，了彼如何说。

རིགས་པ་ཅན་རྣམས་ན་རེ་དེ་སྔོན་དུ་སོང་བ་ཅན་གྱི་རྗེས་སུ་དཔག་པ་ནི་རྣམ་པ་གསུམ་སྟེ། སྔ་མ་དང་ལྡན་པ་དང་། ལྷག་མ་དང་ལྡན་པ་དང་། སྤྱིར་མཐོང་བ་ཅན་ནོ་ཞེས་ཟེར་རོ། །

诸正理派者说：彼前行之比量有三种，谓具前者、具余者、见总者。

འབྲེལ་པ་དབང་པོའི་གཟུང་བྱ་མིན། །སྔ་མ་དང་ལྡན་ཞེས་འདི་ལ། །
ཐམས་ཅད་སྲིད་ཕྱིར་ལྟ་བུར་མིན། །འཁྲུལ་པའི་ཕྱིར་ན་ལྡན་པ་མིན། །

系属非根取，此说具前者。皆有故非如，错乱故非具，

ལྷག་ལྡན་ལ་ཡང་ལྟ་བུར་རམ། །འབྲེལ་གཞན་ལས་ཀྱང་རྟོགས་མི་འགྱུར། །
ལྷག་མ་དང་ལྡན་ལས་འགྱུར་ཕྱིར། །འབྲེལ་གཞན་ལས་ཀྱང་རྟོགས་མི་འགྱུར། །

具余亦或如，由余系不知，非由于具余。由余系不知，

སྤྱིར་མཐོང་བ་ཡང་དེ་བཞིན་ནོ། །འབྲས་བུ་གཞན་ལ་ཉིད་མི་འཐོབ། །
རྟགས་ཤེས་ཚད་མ་ཡིན་ཞེ་ན། །རྣམ་པར་དབྱེ་བའང་གྲུབ་མི་འགྱུར། །

见总亦如是。不得其余果，若因智是量，差别亦不成。

བྱེ་བྲག་པ་རྣམས་ན་རེ། འདི་ནི་འདིའི་འབྲས་བུ་དང་རྒྱུ་དང་འབྲེལ་པ་དང་། དོན་གཅིག་ལ་འདུ་བ་དང་འགལ་བ་ཅན་ཡིན་ནོ་ཞེས་བྱ་བ་དེ་དག་ནི་རྟགས་ལས་བྱུང་བའོ། །ཞེས་ཟེར་རོ། །

诸胜论者说：此是此之果、因、系属，集于一义及相违者。彼等皆从因生。

རྒྱུ་ལ་འབྲས་བུ་བཀག་པ་མེད། །ལྡན་པའི་རྟོགས་པ་གྲུབ་པ་མེད། །
གཉིས་དང་ལྡན་ཕྱིར་ཐ་དད་མིན། །མེ་དང་དུ་བའི་ལྡན་པ་ནི། །

于因果破无，相应知无成，具二故非异。火与烟相应，

ཆ་འགའ་ཞིག་ལས་མ་ཡིན་པས། །དུ་བ་ཐམས་ཅད་གོ་བྱེད་དམ། །
མེ་ཡི་གསལ་བ་གོ་བྱར་འགྱུར། །དེ་བཞིན་དུ་བ་ལ་སོགས་པའང་། །

非由于少分，烟一切能了，火别成所了。合等亦如是，

འགལ་བ་ལ་ཡང་སྲིད་པའི་ཕྱིར། །རྟགས་ཀྱི་སྤྱི་གཞན་རྟགས་མིན་ཞིང་། །
བྱེ་བྲག་རྣམས་ཀྱང་རྟགས་ཅན་མིན། །གཞན་གྱི་ལྟར་ན་ཐམས་ཅད་ནས། །

相违亦有故。因余总非因，别亦非有因。如余则一切，
གོ་བྱ་གོ་བྱེད་དུ་ཐལ་འགྱུར། །ཞེས་བྱ་བ་བསྡུ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའོ། །

成能了所了。是为摄颂。
ཡུལ་[5B]དང་དུས་ལ་ལྟོས་སུ་ཆུག །རྒྱུ་ནི་ཁོང་དུ་ཆུད་མི་འགྱུར། །
འབྲེལ་པ་ཁྱད་པར་མེད་པའི་ཕྱིར། །གཞན་ཡང་སྲིད་ཕྱིར་གཉིས་མ་ཡིན། །

纵观处与时，不能了知因，系属无别故，余有故非二。
གང་ཞིག་འགལ་བ་དེ་རྟགས་མིན། །འབྲེལ་པ་མེད་ཕྱིར་རྟགས་བློ་མིན། །
རྟགས་ལས་བྱུང་བར་བསྟན་པའི་ཕྱིར། །ཐམས་ཅད་རྟགས་སུ་བརྗོད་མ་ཡིན། །

相违则非因，无系非因觉。说从因生故，非说皆是因。
དྲན་པས་འབྲེལ་ཅན་དུ་གྲུབ་འགྱུར། །འབྲས་བུ་ལ་སོགས་མདོར་མ་མཚོན། །
ཐ་མ་གསལ་བྱེད་དུ་མི་འགྱུར། །དོན་མེད་གཞན་ལས་ཀྱང་དེ་གྲུབ། །

成立有系念，果等经未表。最后非能显，无义、余亦成。
གྲངས་ཅན་པ་རྣམས་ན་རེ། འབྲེལ་པ་མངོན་སུམ་པ་གཅིག་ལས་ལྷག་པར་གྲུབ་པའི་རྗེས་སུ་དཔག་པའོ་
ཞེས་ཟེར་རོ། །དེ་ལ་མངོན་སུམ་པ་གཅིག་ལས་ཞེས་པ་རིགས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།

诸数论者说：且从一系属现量，增上成就者，是为比量。其中说：从一现量，不应正理。
རང་དོན་ཙམ་ལ་ལྟ་བའི་ཕྱིར། །དེ་མ་ཤེས་པར་དེ་རྟོགས་ཕྱིར། །
ཁྱད་པར་མེད་ཕྱིར་གཉིས་ནས་མིན། །དེ་ལ་རྟགས་དང་རྟགས་ཅན་མེད། །

唯观自义故，未知达彼故，无别非住二，彼无因有因。
སོ་སོར་མ་སྨྲོས་ཐ་དད་ལས། །རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་གཞན་མིན་ཕྱིར། །
གལ་ཏེ་གཞན་མིན་རྣམ་ལྔ་མིན། །གཙོ་བོའི་ཆ་ནས་བརྒྱ་ལམ་ནའང་། །

不说别从异，随行非他故，非他则非五。假使最胜分，

སྐྱེད་བྱེད་ཉིད་དུ་འགྱུར་མ་ཡིན། །ཐ་དད་ན་ཡང་སྐྱེད་བྱེད་མིན། །
དེ་ལས་ཀུན་ཏུ་ཐོབ་འགྱུར་ཕྱིར། །གཙོ་བོ་ལ་སོགས་ཀྱི་གཅིག་སོགས། །

亦非能生性，异亦非所生，从彼普得故。最胜等一等，

ཐ་དད་རྣམས་ཀྱི་རྗེས་འགྲོ་ཉིད། །ལ་སོགས་གང་ལས་ཡོངས་སུ་འཛིན། །
དེ་ཡི་ཕྱིར་འདི་གསལ་བྱེད་མིན། །དེ་བཞིན་ནོར་དང་ནོར་ཅན་ལ། །

诸异随行等，由何而摄持，故此非能显。如是财有财，

སོགས་པའང་གསལ་བྱེད་མ་ཡིན་ཞིང་། །འབྲེལ་གཞན་ལས་ཀྱང་དེ་མཚོན་ཕྱིར། །
འབྲེལ་མེད་ཉིད་དུ་ཡང་དག་བརྗོད། །ནོར་དང་ནོར་ཅན་ལ་སོགས་ཙམ། །

亦皆非能显。余系表彼故，正说为无系。唯财有财等，

རྟགས་ཅན་འཛིན་པ་ཡིན་ན་ནི། །འབྲེལ་པ་ལ་ཡང་གཞན་ཤེས་པ། །
རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་འཛིན་པར་འགྱུར། །གསལ་བྱ་གསལ་བྱེད་ཀྱི་དངོས་པོ། །

是取有因者，除系余亦知，应一切能取。能显所显事，

གལ་ཏེ་གཅིག་ཡིན་རྣམ་བདུན་མིན། །རྗེས་དཔག་མ་ཡིན་དྲན་པར་འདོད། །
ངེས་པར་བཟུང་པར་རིགས་པ་མིན། །

是一、则非七。非比许是念，指定则非理。

ཡང་སྨྲས་པ། འབྲེལ་པ་བདུན་དུ་བསྟན་པ་དང་། །
རྗེས་སུ་དཔག་པ་གཉིས་ཉིད་དང་། །དེ་སྔོན་སོང་བའི་རྗེས་དཔག་ནི། །

复说颂曰：说七种系属，唯二种比量。前行比量三，

གསུམ་སྟེ་འདི་རྣམས་གང་དུ་བསྡུ། །འབྲས་བུ་མེད་ཕྱིར་དེ་རྟགས་མིན། །
འབྲེལ་པ་གཞན་[6A]དག་འོས་མ་ཡིན། །དཔྱོད་དང་བཅས་པར་བརྗོད་པར་བྱ། །

此等何所摄。无果故非因，余系属非应。当说有观察，

ཡོད་པའང་དཔྱོད་པ་དང་བཅས་ཕྱིར། །གཞན་པ་ལས་ཀྱང་རབ་ཏུ་གྲུབ། །
གཙུག་ཕུད་ཅན་དོན་གཅིག་རྟོགས་དེས། །ཐ་དད་ཐ་སྙད་ཡོད་མིན་པའམ། །

有亦有观故，由余亦成立。达顶髻义一。异名言非有。

སྐྱེས་བུའི་རྣམ་ཀུན་རྟོགས་པར་འགྱུར། །

不知士夫义。

དཔྱོད་པ་བས་བརྗོད་པ།

诸观行者说：比量等以现量为前行故，与彼相同，故经未说。诸作释者，随顺语者之意乐，广为分别。

མངོན་སུམ་སྔོན་འགྲོ་ཅན་ཡིན་ཕྱིར། ། རྗེས་དཔག་ལ་སོགས་མདོར་མ་མཆོན། །
ཞེ་ན་དྲན་འདོད་ཞེ་སྡང་དང་། །རྩོལ་བ་ལ་སོགས་ཚད་མར་གྱུར། །

现量前行故，比等经未说，则念、欲及嗔，勤等应是量。

འབྲེལ་པ་མེད་ལས་གཞན་གཞུང་ལས། །བཏོན་ཏེ་གཅིག་ཏུ་བསྡུས་ནས་ནི། །
རྗེས་དཔག་ལ་སོགས་བསྟན་པ་སྟེ། །མངོན་སུམ་སྔོན་འགྲོ་ཅན་མ་ཡིན། །

释者从余书，摘出集一处，宜说比量等，非现量前行。

ལྡན་སོགས་ཡུལ་ལ་དབང་བློ་མེད། །ཡུལ་ལའང་དེ་དག་ཡོད་མ་ཡིན། །
ལྡན་པ་རྗེས་དཔག་གི་རྟགས་མིན། །ལྡན་པ་ཅན་ནི་རང་ངོ་བོས། །

具境无根觉，于境彼非有，具非比量因，有具由自体，

ཁོང་དུ་ཆུད་པར་བྱེད་མ་ཡིན། །གཞན་མིན་མངོན་སུམ་ཡང་མ་ཡིན། །
གང་དུ་རྗེས་དཔག་ལ་སོགས་འདི། །བཀག་པས་དེ་བཞིན་འདི་ཡང་འགོག །

非是能了达。非余亦非现。于何破比等，如是亦破彼。

དོན་ནི་རྣམ་གཉིས་མཐའ་གཅིག་ཏུ། །ངེས་ཏེ་རྗེས་དཔག་ཅིག་ཤོས་བརྫུན། །
ནག་པ་ཁྱིམ་ན་མེད་པ་ལ། །ཕྱི་ན་ཡོད་པར་མཚོན་པ་མིན། །

义二种、一定，比量，余虚妄。黑者家中无，非表于外有，

ཁྱིམ་གྱི་སྒྲ་ཡི་དོན་ལས་འདི། །ཕྱི་ན་ཡོད་པར་རབ་ཏུ་རྟོགས། །

然由家声义，了知此外有。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་རང་དོན་གྱི་རྗེས་སུ་དཔག་པའི་ལེའུ་སྟེ་གཉིས་པའོ།། །།

集量论自义比量品第二终

卷三 他义比量品

གཞན་དོན་རྗེས་སུ་དཔག་པ་ནི། །རང་གིས་མཐོང་དོན་རབ་གསལ་བྱེད། །
དེ་ལ་དཔག་བྱ་བསྟན་པ་ནི། །རྟགས་ཀྱི་དོན་གྱི་ཡུལ་དུ་འདོད། །

他义比量者，善显自见义。其显所比者，许为因义境，

རང་གི་ངོ་བོ་ཉིད་དང་བསྟན། །རང་དང་འདོད་འགྱུར་མ་གསལ་བ། །
མངོན་སུམ་དོན་དང་རྗེས་དཔག་དང་། །ཡིད་ཆེས་གྲགས་པས་རང་བརྟན་ལའོ། །

唯说自体性，自所乐不遣，现义及比量，信许于自依。

རིགས་པ་ཅན་རྣམས་ན་རེ། བསྒྲུབ་བྱ་སྟོན་ཞེས་པ་འདི་ལ། །
སྒྲུབ་བྱེད་ཙམ་དུ་དོན་གྱིས་བྱས། །དེ་ལྟར་ན་ནི་རྟགས་དང་དཔེ། །

诸正理派说，谓显示所立，义显不成者，其不成因喻，

མ་གྲུབ་པ་ཡང་བསྒྲུབ་བྱར་འགྱུར། །སྒྲུབ་ཆོས་ཡིན་ན་ཆོས་མཐུན་མེད། །
ཆོས་ཅན་བསྒྲུབ་བྱ་རྟགས་དོན་མེད། །

亦应成所立。若法是所立，则无有同法，有法是所立，

གང་དུ་ངེས་གཟུང་དོན་མེད་འགྱུར། །ཅིག་ཤོས་ལྟར་ན་འདོད་མིན་འགྱུར། །
[6B]རྩོད་པ་བསྒྲུབ་པ་ལ་བརྗོད་པ། །

则因全无义。前定词无义，后则非所乐。对论轨者说，

དེ་བཞིན་བསྒྲུབ་བྱར་བརྗོད་པ་ལ། །ཕྱོགས་ཉིད་ཕྱིར་ན་སྲིད་མ་ཡིན། །
རྣམ་པར་དཔྱོད་པའི་འདོད་པ་འདི། །མི་འདོད་པ་ལས་ལོག་པ་ཙམ། །

如是说所立，宗性故非有，观察此所乐，唯返所不乐。

རིགས་པ་ཅན་པ་ལ་བརྗོད་པ། །དམ་བཅའ་གཏན་ཚིགས་དང་འགལ་བས། །
དམ་བཅའི་སྐྱོན་ཞེས་རིགས་པ་མིན། །ལེགས་པར་མ་བསླབས་པ་རྣམས་ཀྱི། །

对正理派说，由宗与因违，谓宗过非理。诸未善学者，

དེ་ནི་ཆོས་མི་མཐུན་དཔེར་བརྗོད། །རྟགས་ཉེ་འཇལ་གྱིས་འདི་བསྒྲུབ་བྱ། །
མ་ཡིན་འགལ་བ་དང་ལྡན་མིན། །

说彼异法喻。此非以其因，量度其所立。非相违相应。

གང་ཞིག་བསྒྲུབ་བྱའི་ཆོས་ཀྱི་རྟགས། །དེ་ལྟར་སྣང་བ་ཕལ་ཆེ་བས། །
དེས་ན་གཏན་ཚིགས་སོགས་དོན་གྱི། །སྔོན་དུ་རྒྱས་པར་དེ་བསྟན་བྱ། །

所有因、似因，多属于宗法，故于因等义，先广显宗法。

མཐུན་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་མེད་རྣམ་གཉིས། །ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་ལའང་རྣམ་པ་གསུམ། །
མི་མཐུན་ཕྱོགས་ལའང་སོ་སོར་ནི། །ཡོད་མེད་གཉིས་ཀའི་བྱེ་བྲག་ཕྱིར། །

宗法于同品，谓有、非有、俱，于异品各三，有、非有及二，

བསྒྲུབ་པ་བསྒྲུབ་བྱ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། །ཆོས་དང་ཆོས་ཅན་ཁ་ཡར་བ། །
དངོས་སུ་མིན་ཡང་དེའི་ཕྱོགས་གཅིག །

总是所立故，法有法单独，虽非真所立，是彼一分故，

ཡིན་ཕྱིར་བསྒྲུབ་བྱར་བཏགས་བརྗོད་པ། །གཉིས་ཀ་ལ་གྲུབ་ཆོས་དེ་ལས། །
ཐ་སྙད་ཡིན་ཕྱིར་གཉིས་ཀ་ལའམ། །གང་ཡང་རུང་ལ་བཟློག་པ་ཡི། །

假说名所立。由彼俱成法，而得名言故。若俱或随一，

ཐེ་ཚོམ་ཆོས་གྲུབ་འདོད་མ་ཡིན། །མི་འདོད་ཐམས་ཅད་སུན་འབྱིན་དུའང་། །
གཉིས་ཀར་རབ་ཏུ་གྲུབ་ན་ནི། །

相反或犹预，法成非所许。不许，皆能破。若俱极成者，

སུན་འབྱིན་པ་ཡང་སྒྲུབ་པར་བྱེད། །གཞན་གྱིས་སླར་ཡང་སྒྲུབ་ན་འདོད། །
ཆོས་ཅན་ཆོས་ཅན་གྱིས་བསྒྲུབ་མིན། །ཆོས་དེས་ཆོས་ཀྱང་མ་ཡིན་གྱི། །

能破或能立。余者许重成。有法非能成，有法及于法，

འདི་ལྟར་ཆོས་ཀྱིས་ཆོས་སྒྲུབ་ཅིང་། །སྒྲུབ་ཕྱིར་ཆོས་ཅན་ཡང་དེ་བཞིན། །
དམ་བཅའ་རྟགས་ཀྱི་ངག་གིས་གང་། །

法亦非有法，法成法、成故，有法亦如是。由宗、因之语，

མི་འདོད་པ་ལ་ཐལ་བ་རྟོགས། །དེ་ནི་ལེན་ཞེས་ཤེས་བྱ་སྟེ། །
དེ་ཡི་སྒོ་ནས་སྦྱོར་ཕྱིར་རོ། །གཏན་ཚིགས་བསྒྲུབ་བྱའི་རྗེས་འགྲོ་གང་། །

应成非所乐，当知是答彼，由彼门合故。说因宗所随，

མེད་ལས་མེད་པར་བརྗོད་པར་བྱ། །དེར་ནི་ལྔ་པའི་མཐའ་ཅན་དཔེ། །
རྟགས་ཀྱིས་ཉེ་བར་སྦྱར་ལ་འདོད། །གང་དུ་གསལ་འོངས་ཀྱིས་བརྗོད་པ། །

宗无因不有，依第五显喻。由合故知因，若说反破者，

གཏན་ཚིགས་མེད་པར་འགྱུར་བ་ནི། །དཔེ་གཉིས་ལས་ནི་གྲུབ་ཕྱིར་རོ། །
དེས་ན་རྣམ་ལྡན་གཞན་ལས་མིན། །ཐལ་འགྱུར་ཕྱོགས་ཆོས་ཅན་མིན་ཕྱིར། །

应成为无因。由二喻成故，故非别解因。应非宗法故，

ཁས་བླངས་སྔོན་དུ་[7A]སོང་བ་ལས། །དེ་བཞིན་རྟགས་དང་དམ་བཅའ་ཡིས། །
སྐྱོན་བརྗོད་སུན་འབྱིན་དུ་ཤེས་བྱ། །ཐ་དད་མེད་པ་དེ་ཉིད་ཅེས། །

由先有所立，如是因宗门，当知说过破。无异言即此。

བྱས་ནས་གཞན་ལ་སྟོན་པར་བྱེད། །མཐུན་ཕྱོགས་ཞེས་པ་ཕྱོགས་ལ་སྟེ། །
འདི་ལའང་ཐ་དད་ཅེས་མི་འདོད། །དེ་གཞན་དང་ནི་དེ་འགལ་ཏེ། །

于别法宣说，言同品于品，不许此有异。彼余彼相违，

མི་མཐུན་ཕྱོགས་རྣམས་གཉིས་ལ་ཡང་། །རྟགས་མེད་པས་ན་འགལ་བ་མེད། །
རྣམ་པ་བཅད་པ་ལས་གྱུར་ཡིན། །མཐུན་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་མིན་པ་ཉིད། །

于二种异品，无因及相违，唯由于简别。唯同品非有，

མཚན་ཉིད་གཅིག་ཉིད་ཡིན་མོད་ཀྱང་། །དོན་དུ་མ་ལ་འཇུག་པའི་རིགས། །
སྤྱི་ལ་ངེས་འགྲོ་རྨོངས་པོ་ཡིན། །གཞལ་བྱ་བྱས་དང་མི་རྟག་དང་། །

虽是同一相，多义转应理。总随转非愚。所量、作、无常，

བྱས་དང་མཉན་བྱ་རྩོལ་ལས་བྱུང་། །མི་རྟག་རྩོལ་བྱུང་རེག་བྱ་མིན། །
དེ་དགུ་རྟག་པ་ལ་སོགས་པའོ། །དེ་གང་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་གཉིས། །

作性、闻、勇发、无常、勇、无触，依常性等九。于同有及二，

དེ་མེད་པ་ལ་མེད་པ་སྟེ། །དེ་རྟགས་འདི་ལས་བཟློག་པ་སྟེ། །
འགལ་བ་གཞན་རྣམས་མ་ངེས་པའོ། །བརྗོད་པར་འདོད་པའི་གྲངས་གཅིག་ཉིད། །

在异无是因。翻此名相违。所余皆不定，乐说唯一数，

འགལ་བ་དག་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཕྱིར། །དེ་བཞིན་ཐེ་ཚོམ་རྟགས་གཉིས་ལས། །
གཅིག་ཏུ་ངེས་པ་མཐོང་བ་ཡིན། །མཚན་ཉིད་གཉིས་དང་ལྡན་པ་ནི། །

于相违疑故。如是疑及因，见决定为一。诸具二相者，

གཉིས་གཉིས་སུ་འདོད་རེ་རེ་མིན། །དུ་མ་ཡིན་ཡང་མི་འགལ་ན། །
ཤིན་ཏུ་བར་ཡང་གཅིག་ལ་འཇུག །གང་དག་ཐུན་མོང་མིན་པ་དང་། །

许二二非一。众多若不违，尤其于一转。若法是不共，

སྐྱེ་དང་འགལ་བ་མི་འཁྲུལ་བའི། །ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་དུ་དེ་ལ། །
ཐེ་ཚོམ་སྐྱེད་པའི་རྟགས་རྣམས་ཡིན། །ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་དང་ལྡན་གང་ལ། །

共、决定相违，遍一切于彼，皆是疑因性。观宗法审察，

ཤེས་འདོད་བཟློག་པས་གནོད་པ་དང་། །ཐེ་ཚོམ་ཉིད་དུ་འགྱུར་ལས་གཞན། །
གཏན་ཚིགས་ལྟར་སྣང་ཡོད་མ་ཡིན། །ཆོས་དང་ཆོས་ཅན་རང་ངོ་འམ། །

若所乐违害，成踌躇颠倒，异此无似因。邪证法有法，

དེ་ཡི་བྱེ་བྲག་ཡིན་ཡང་རུང་། །ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། །
དེ་ལ་གནོད་པས་འགལ་བ་ཡིན། །ཐུན་མོང་དང་ནི་ཁྱད་པར་གྱི། །

自性或差别，由违害于彼，此成相违因。共与差别法，

ཆོས་དང་བསྒྲུབ་བྱ་ལ་གཉིས་སོ། །དེ་ལ་དང་པོ་གཉིས་ཐེ་ཚོམ། །
ལྷག་མ་ལྟོས་ནས་གསུམ་དུ་ཕྱེ། །རྗེས་སུ་ཞུགས་དང་མ་ཞུགས་ལས། །

及所立二种。初二是犹豫，余观待分三。由随行不行，

ལྡོག་དང་རྗེས་འགྲོ་གྲུབ་མིན་ཕྱིར། །གཅིག་ལ་ངེས་པར་ཞུགས་པ་དང་། །
ལོག་པ་མིན་པ་རྟགས་སུ་འགྱུར། །གཉིས་ཀར་གྱུར་པ་སྲིད་[7B]པ་ཡིན། །

返随不成故。非于一随行，及返、应成因？成二者非有，

ཡོད་པ་གཉིས་ཀ་མིན་པའང་མིན། །གང་དུ་མེད་དེ་རྣམ་བཅད་དུ། །
གྲུབ་དོན་དོན་གཞན་སྒྲུབ་པར་བྱེད། །གཅིག་དེ་གཞན་ལ་གཉིས་སུ་གྲུབ། །

有亦无俱非。随遮其所无，即成所成义。彼一余二转。

གལ་ཏེ་ཞུགས་པ་བཞིན་གྲུབ་ན། །དཀར་གཟུགས་ཡོན་ཏན་རྟེན་པ་ལས། །
རིམ་པ་རིམ་དུ་བཟློག་རིམ་ལ། །གསུམ་གཉིས་གཅིག་ཏུ་རྟོགས་པར་འགྱུར། །

若如转成者，由白色德依，应逆其次第，了知三二一。

གཅིག་གི་ཚིག་ཏུ་བསྟན་པའི་ཕྱིར། །དེ་ཡི་བསྒྲུབ་བྱ་བཟློག་པ་ལས། །
འགལ་བ་གང་དུ་ཞུགས་པ་ནི། །དེ་ཡི་བྱེ་བྲག་ལ་རྨོངས་པའོ། །

显示一言故，反所立相违，若随所转者，于差别愚蒙。

རྩོད་པ་སྒྲུབ་བ་ལ་བརྗོད་པ། །དེ་མཐུན་མེད་ལ་མེད་པ་ཡི། །
ཚེས་བསྟན་རྟགས་ཤེས་པ་དེ་ལ། །དེ་མཐུན་མེད་ལ་མེད་པ་ཉིད། །

对论轨者说，若显异品无，便说为因者。若异品唯无，

ཅེས་སྦྱོར་ཐུན་མོང་མི་རྟག་འགྱུར། །མེད་པ་ཉིད་ལ་ཞེས་ངེས་གཟུང་། །
ཁྱབ་མཉམ་འབའ་ཞིག་རྟགས་སུ་འགྱུར། །དེ་མཐུན་ཉིད་ཅེས་འདོད་མ་ཡིན། །

不共应成因，指定唯异无，唯等遍为因。非许唯同有，

གཅིག་ལ་རྣམ་པ་དུ་མ་མཐོང་། །དེའི་བདག་ཉིད་ཅེས་སྟོན་ཅེ་ན། །
གཏན་ཚིགས་བརྗོད་པས་ནུས་མ་ཡིན། །ཡང་དག་དོན་བཞིན་ན་རྣམ་པ། །

于一见多义。若示彼体者，述因则无能。如实义未说，

གང་ཞིག་གང་ལ་ཞེས་མ་བརྗོད། །ཤེས་པར་བྱེད་ལས་འདས་པ་བཞིན། །
དོན་གྱི་སྒྲུབ་བྱེད་མཐོང་མ་ཡིན། །མིག་གིས་གཟུང་བྱ་ཉིད་སོགས་སྒྲ། །

由何相于何。如超越能知，不见义能立。眼所取等声，

མི་རྟག་རྟགས་སུ་ཐལ་བར་འགྱུར། །མ་བསྟན་པ་ཞེས་བརྗོད་པས་དེ། །
ཇི་ལྟར་གང་ལ་ཞེས་མ་བརྗོད། །ལྷན་ཅིག་རྒྱུད་ལས་བསྒྲུབ་བྱ་ལ། །

应成无常因，若谓未说者，于何何未说。俱行于所立，

དེ་མིན་དཔེ་གཉིས་ལས་འགྱུར་བས། །མི་རྟག་ཉིད་སོགས་མཐོང་བ་སྟེ། །
བསྒྲུབ་བྱར་གཞན་དག་འདོད་དམ་ཅི། །

非尔，由二喻，即见无常等，岂许余所立。

རིགས་པ་ཅན་པ་རྣམས་ན་རེ། ཆོས་མཐུན་པ་ལས་དཔེར་བརྗོད་པ་དེ་བསྒྲུབ་བྱ་བསྒྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་སོ་ཞེས་པ་དེ་ལ།

诸正理派者说：从同法说喻，彼即成立所立之因，对彼曰：

གལ་ཏེ་ཆོས་མཐུན་སྒྲུབ་བྱེད་ན། །ཆ་ཤས་དག་མིན་ལྔ་པ་མིན། །
ངག་ཅེས་ཁྱད་པར་ཅན་དུ་འགྱུར། །སྒྲུབ་བྱེད་ཉིད་དུ་མི་རིགས་པས། །

若同法能立，非分非第五，谓语应简别，于能立非理。

གཉིས་ཀའང་གཞན་དུ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །ཆོས་མཐུན་གཏན་ཚིགས་དེ་མ་ཡིན། །
མ་ཡིན་དེ་ཡང་སྐྱོན་གཉིས་ཕྱིར། །གནས་སྐབས་ལ་ཡང་གཞན་མི་སྲིད། །

俱应得他性，彼非同法因，非、彼二过故，应时亦无他。

རང་རང་མཚན་ཉིད་ཀྱིས་གནོད་ཕྱིར། །རྣམ་པར་བརྟགས་པ་སྲིད་མ་ཡིན། །
དེ་ཕྱིར་དྲུག་པར་དེ་ལ་ཡང་། །ཁྱད་པར་དོན་[8A]མེད་པར་འགྱུར་རོ། །

各相违害故，假立亦非有。故第六于彼，差别亦无义。

ངག་ཀུན་མི་འདོད་ཞེ་ན་གང་། །འདོད་དེ་ཁྱད་པར་ཅན་དུ་གྱིས། །
དགོས་པ་མེད་པར་དངོས་ཀྱི་ནི། །སྒྲ་ལས་བརྒལ་བར་འདོད་མ་ཡིན། །

非许一切语，何许应简别。无许为不许，超越主要声。

རྣམ་གྲངས་ཙམ་སྤྱིར་བཏང་བ་ལ། །དམིགས་བསལ་ཡོད་པར་སྲིད་མ་ཡིན། །
དེར་སྣང་གིས་སྟོང་ཆོས་གཞན་དང་། །མཚུངས་ཏེ་གཏན་ཚིགས་ཉིད་དུ་འགྱུར། །

唯异门于总，非有其特殊。彼似空异法，相同应是因。

བྱེ་བྲག་པ་རྣམས་ནི་དེ་དང་ལྡན་པའི་ཆོས་གཏན་ཚིགས་སོ། །ཞེས་རྗོད་པར་བྱེད་དོ། །དེ་ལ་ཡང་།

诸胜论者说："彼相应之法是因。"此叙外计。破云：

སྤྱི་ཉིད་ཆོས་སུ་ཐལ་བར་འགྱུར། །ཆོས་དང་ཆོས་ཅན་བསྒྲུབ་བྱ་མིན། །
ཁྱད་པར་བསྒྲུབ་བྱ་དང་ལྡན་པའི། །ཆོས་ཐོབ་གཞན་གྱི་མ་ངེས་པ། །

总性应成法，法有法非宗。不共亦得成，宗相应之法。

མཁའ་སོགས་ཡོད་ཉིད་བསྒྲུབ་པ་ཡི། །སྦྱོར་བའང་དགོད་པར་མི་བྱེད་འགྱུར། །

复次诸不定，成立有空等，量式不应立。

སེར་སྐྱ་རྣམས་ན་རེ་དེའི་སྦྱོར་བ་ཉེ་བར་བཏགས་པའི་བྱེ་བྲག་གི་རྗེས་སུ་དཔག་པ་རྣམ་པ་གཉིས་ཏེ།
རྣམ་པ་ལྡན་པ་དང་གསལ་ཏེ་འོངས་པའོ་ཞེས་པ་འདི་ལ། །

诸数论者说：由彼量式所立差别，比量有二种，谓相应与反破。对彼曰：

ཚད་མའི་ཡུལ་མི་ཤེས་པའི་ཕྱིར། །བསྒྲུབ་བྱའི་ཆོས་ཀྱང་སྒྲུབ་བྱེད་འགྱུར། །
རྒྱས་པའི་ངག་མིན་བརྗོད་མ་ཡིན། །གཙོ་བོ་རྗེས་འགྲོ་དང་ལྡན་མིན། །

不知量境故，所立法能立。是广语未说，不具胜随行。

ངག་ཀྱང་ཉེ་བར་འཇལ་མི་རིགས། །དམ་བཅའི་དོན་དང་འགལ་བར་འགྱུར། །
རྩོད་པ་མེད་ཕྱིར་ཡོད་ཙམ་མིན། །ཐ་དད་ཤིང་ཤུན་ལ་སོགས་བཞིན། །

语亦度非理，与宗义相违。无诤故非有，异如树皮等。

རྗེས་འགྲོ་ཐམས་ཅད་སྒྲུབ་ཅེ་ན། །རིགས་གཅིག་རྗེས་སུ་འགྲོ་བ་ཅན། །
གཞན་དུ་འབྲས་བུ་གཅིག་པུ་ཉིད། །ཉེ་བར་ལེན་པ་ལའང་དེར་འགྱུར། །

随行皆成者，有一类随行，余亦唯一果。亲因亦成彼，

ཕྱི་མིན་གཉིས་ཀར་སྐྱོན་ཡོད་ཕྱིར། །ཁས་བླངས་ན་ཡང་འགལ་བ་ཉིད། །
མ་ངེས་པར་ཡང་འགྱུར་དཔེ་ནི། །བསྒྲུབ་བྱས་སྟོངས་ཀྱང་དེ་ཡོད་མིན། །

非外俱过故，虽许亦相违，亦应成不定。喻由缺所立，

དྲུག་མིན་ཁྱད་པར་ལས་ཡིན་ནོ། །འགེགས་པའི་གཏན་ཚིགས་གཉིས་མ་ཡིན། །
སྦྱོར་བ་གཉིས་ཀྱང་རིགས་མ་ཡིན། །

故彼亦非有，非成由差别，障碍因非二，二式亦非理。

རྗེས་ཐོགས་ན་ནི་ཟློག་པ་ལ། །གཅིག་གསལ་བ་ལ་དེ་མི་རིགས། །
རྣམ་ལྔན་བཞིན་དུ་ལྔ་ཉིད་མིན། །གཞོལ་བ་རེ་རེ་བཀག་པ་ལས། །

最后者相反，遣一彼非理。非如具有五，由破一一敌，

གལ་ཏེ་རྗེས་ཐོགས་མི་འདོད་ན། །གཞོལ་བའི་ལན་ལ་མཐའ་མེད་ཉིད། །
གསལ་འོངས་རྣམས་སུ་ཐལ་བར་འགྱུར། །ཞེས་བྱ་བ་བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

许为后边者，敌答无边际，应皆成反破。是为中间颂。

རྟོད་[8B]པ་བསྒྲུབ་པ་ནས་ནི་མ་གྲུབ་དབྱེ་བ་བརྗོད་མ་ཡིན། །
འཁྲུལ་པ་ལ་ཡང་བརྗོད་མ་ཡིན། །དེ་ནི་ཐུན་མོང་མིན་པའང་ཡིན། །

由于论轨中，未说不成别，亦未说错乱，彼亦属不共，

འགལ་བ་མི་འཁྲུལ་པ་ཅན་ཡང་། །འགལ་བ་གཅིག་ནི་མཚུངས་པར་རོ། །
གཅིག་ནི་མ་གྲུབ་ཐུན་མོང་མིན། །བཟློག་པ་ཡི་ནི་རྒྱུ་མཚན་དང་། །

亦相违决定。一相违总同，一不成不共，未说相反由，

འདོད་ལ་གནོད་བྱེད་ཀྱང་མ་བརྗོད། །

及违害所乐。

རིགས་པ་ཅན་རྣམས་ཀྱི་འཁྲུལ་པ་དང་བཅད་པ་ནི་མ་ངེས་པ་སྟེ། ཁྱད་པར་ཡོད་མིན། །གྲུབ་པའི་མཐའ་ཁས་བླངས་པ་ལས་འགལ་བ་ཅན་འགལ་བའོ་ཞེས་པ་ལ། འགལ་བ་གཞན་ཡང་དེ་བཞིན་མིན། །གང་ལས་སྐབས་སུ་བབ་པ་དེ། །གཏན་ལ་དབབ་པའི་ཕྱིར་ཉེ་བར་འགོད་པའི་སྐབས་དང་མཚུངས་སོ་ཞེས་ཟེར་བ་འདི་ལ། མ་ངེས་པར་འགྱུར། བསྒྲུབ་བྱ་དང་ཁྱད་པར་མེད་པ་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར་བསྒྲུབ་བྱ་དང་མཚུངས་པའོ། །ཞེས་པ་འདི་ལ་མ་གྲུབ་མིན། །དུས་ལས་ཉུར་ནས་བརྗོད་པ་ནི་དུས་ལས་འདས་པའོ་ཞེས་པ་འདི་ལ། མ་ཚང་བསྒྲུབ་བྱ་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར། །

诸正理派者说：有错乱者，即是不定。非有差别。说：违宗所许是为相违。

余相违，非他。说：为抉择应时义故，所列举者，名时相同。此应成不定。说能立与所立无差别故，名同所立。此非不成。说延时而说，名过时者，此是不完全成立所立故。

བྱེ་བྲག་པའི་ལྟར་ན། མེད་པ་འམ་ནི་འགལ་བར་འགྱུར། །
བཟློག་པ་མ་ཚང་བརྗོད་པ་ཡིན། །

若如胜论者，无有或相违，相反说不全。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་གཞན་གྱི་དོན་གྱི་རྗེས་སུ་དཔག་པའི་ལེ་ཙུ་སྟེ་གསུམ་པའོ།། །།

集量论他义比量品第三终

卷四 观喻似喻品

ཚུལ་གསུམ་རྟགས་ཤེས་བརྗོད་པ་ལས། །ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་སུ་ལེགས་གནས་པའི། །
ལྷག་མ་ཚུལ་གཉིས་སུ་གྲགས་པ། །དཔེ་ཡིས་རབ་ཏུ་སྟོན་པར་བྱེད། །

所说三相因，善住于宗法，所称余二相，以譬喻显示。
བསྒྲུབ་བྱའི་རྗེས་སུ་འགྲོ་བའི་རྟགས། །བསྒྲུབ་བྱ་མེད་ན་མེད་ཉིད་གང་། །
ཆོས་མཐུན་ཅིག་ཤོས་དང་བཅས་ཉིད། །དཔེ་ལ་རབ་ཏུ་བསྟན་པར་བྱ། །

所立随行因，所立无则无，同法及异法，当说为譬喻。
མ་ཡིན་དགག་ནི་དགག་པ་དང་། །དེ་བཞིན་མཚན་ཉིད་མེད་པ་ཡང་། །
མ་བྱས་པ་ལས་རྟག་པ་འམ། །འཇིག་པ་ལས་འདིར་འབྲས་ཉིད་དུ། །

以非遮而遮，如是无有相。由非作故常，由坏此果性，
འདི་ནི་རྗེས་སུ་བརྗོད་བྱས་ན། །མ་ཁྱབ་འདོད་མིན་མཚུངས་ཞེས་འགྲོ། །
ཐུན་མོང་དང་ནི་ཁྱད་པར་ཉིད། །འགལ་བའང་སྒྲུབ་བྱེད་ཉིད་དུ་འགྱུར། །

此说则不遍，非乐等合离。共不共相违，亦应成能立，
རེ་རེས་གཉིས་ཀ་མ་བརྗོད་པ། །དེས་ན་དཔེ་བརྗོད་གཉིས་སུ་བརྗོད། །
རང་གིས་ངེས་པ་བཞིན་གཞན་ལ། །ངེས་པ་བསྐྱེད་པར་འདོད་པ་ཡིས། །

一一俱未说，故说为二喻。如自所决定，欲生他决定，
ཕྱོགས་ཆོས་ཉིད་དང་འབྲེལ་པ་དང་། །བསྒྲུབ་བྱ་བརྗོད་བྱ་གཞན་[9A]རྣམས་སྤང་། །
དཔེ་ནི་རྟགས་ལས་ལོགས་པ་རུ། །བརྗོད་པར་བྱ་བ་མ་ཡིན་ཏེ། །

说宗法系属，所立余应舍。非是离于因，别说于譬喻，

གཏན་ཚིགས་ཀྱི་དོན་སྟོན་པའི་ཕྱིར། །ཉེར་འཇལ་བཞིན་དུ་དོན་མེད་མིན། །
རྟགས་ཀྱི་འབྲེལ་པ་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར། །གལ་ཏེ་དཔེར་བརྗོད་གཉིས་ཡིན་ན། །

为显因义故，比度非无义。成因系属故，说二譬喻者，
དཔེ་ནི་ལོགས་ཤིག་ཉིད་དུ་ན། །ལོགས་ཡིན་འཇིག་རྟེན་དང་མཚུངས་འགྱུར། །
དེ་དག་གིས་ནི་དཔེ་བརྗོད་ལ། །ཆོས་མཐུན་འབའ་ཞིག་བརྗོད་པར་བྱེད། །

喻应为别有。别则同世间，彼等说喻时，但说诸同法。
བསྒྲུབ་བྱ་སྒྲུབ་བྱེད་ཉིད་སྤངས་ནས། །དེ་ལྟར་ཉེར་འཇལ་ཙམ་ཡོད་འགྱུར། །
ཆོས་མི་མཐུན་པ་དེ་ལ་ཡང་། །ཉེར་འཇལ་ལྡོག་པ་མིན་ཆེད་དུ། །

舍能立所立，成单纯比度，于彼异法中，为非遮比度。
ཆོས་མི་མཐུན་པའི་སྦྱོར་བ་དེས། །མི་མཐུན་ཕྱོགས་དང་སྟབས་གཅིག་སྟོན། །
ལྡོག་པ་རྣམ་པར་བརྗོད་པ་ན། །བསྒྲུབ་བྱ་སྒྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་སམ། །

彼异法量式，异品同时说。若宣说返者，或立所立因，
དེ་ཡི་ཁྱད་པར་ཡིན་ཡང་རུང་། །མཚུངས་སྟོན་ཐུག་པ་མེད་པར་འགྱུར། །
ཕྱོགས་ཀྱི་ཆོས་ཉིད་ཙམ་གཏན་ཚིགས། །ཡིན་ན་འཁྲུལ་པ་ཅན་ཡང་འགྱུར། །

或是彼差别，同说应无穷。唯宗法是因，有误亦应成。
གཉིས་ཀ་བརྗོད་ལ་མི་འགྱུར་ཞེ། །དགུ་ཡི་ནང་ནས་གཉིས་སྲིད་དོ། །
དཔེ་བསྟན་ཏོ། །

俱说不成者，九中俱亦有。已说譬喻。
གཏན་ཚིགས་བསྒྲུབ་བྱ་གཉིས་ཀ་མེད། །མི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་མེད་མ་བྱས། །
རྗེས་འགྲོ་ཕྱིན་ལོག་རྣམ་པ་གཉིས། །ལྟར་སྣང་རྗེས་འགྲོ་མེད་པ་མིན། །

无因所立二，异品未作无，随行倒二种，无随行亦似。
རྟགས་མེད་སོགས་དང་དཔེ་མེད་དང་། །རྗེས་འགྲོ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལ་སོགས། །
འབྲེལ་པར་མ་བསྟན་པ་ཡི་ཕྱིར། །ཉེར་འཇལ་འབྲེལ་པ་ཙམ་མ་ཡིན། །

无因等无喻，随行颠倒等，未说系属故，非有系比度。

ཞེས་བྱ་བ་བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

是中间颂。

རྩོད་པ་བསྒྲུབ་པ་ནས་ནི་དེ་དག་གི་འབྲེལ་པ་ངེས་པར་བསྟན་པ་ནི་དཔེའོ་ཞེས་པ་ལ།

论轨中说：决定显示彼等系属者，是为譬喻。

དེ་དག་གི་ཞེས་བརྗོད་མི་བྱ། །ཕན་ཚུན་བསྒྲུབ་བྱ་ཉིད་མིན་ཕྱིར། །
ཆོས་མཐུན་ཙམ་གྱིས་ལྟན་ཅིག་ཏུ། །རྒྱུ་བར་སྟོན་པ་ཡང་མ་ཡིན། །

不应说彼等，非互所立故，亦非唯同法，显示其俱行。

དོན་གྱིས་གཞན་ཡང་བརྗོད་ཅེ་ན། །མི་མཐུན་ཕྱོགས་དེ་བརྗོད་མི་བྱ། །
མེད་མི་འབྱུང་གི་འབྲེལ་པ་དེ། །མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱིས་བསྟན་པ་ན། །

若义亦说余，不应说异品。若异品显示，无不生系属，

བསྒྲུབ་བྱ་མ་བཟུང་འགའ་ཡོད་མིན། །གཞན་ནི་དེ་ཡིས་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར། །
སྒྲུབ་པ་བསྟན་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་། །

不取所立者，则应全非有。由彼成余故，即由显能立，

མི་འདོད་པ་ཡི་རྟག་པ་ཐོབ། །གཅིག་པ་ཉིད་ནི་དཔེ་ཡི་སྐྱོན། །
[9B]མ་ཡིན་ནོ་ཞེས་བསྟན་ཟིན་ཏོ། །

应得非乐常。非唯一喻过，如前已宣说。

རིགས་པ་ཅན་རྣམས་ན་རེ། བསྒྲུབ་པར་བྱ་བའི་ཆོས་དང་མཐུན་པ་ལས་ཆོས་དེ་རྟོགས་པའི་དཔེ་དཔེར་བརྗོད་པ་དང་། དེ་བཟློག་པ་ལས་ཏེ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལས་ཤེས་ཟེར་རོ། །དེ་ལ།

诸正理派者说：由所立同法，通达彼法之喻是为说喻。从彼相违是颠倒喻。

对彼曰：

གོ་བྱེད་དུ་དེ་མཐོང་མ་ཡིན། །གཉིས་ཀ་སྨོས་པ་དོན་མེད་འགྱུར། །
རྣམ་གྲངས་ཕྱིར་གཞན་ལས་གྲུབ་ཕྱིར། །བསྒྲུབ་བྱའི་ཆོས་དང་སྦྱར་མི་བྱ། །

能了不见彼，俱说应无义。异门余成故，不合所立法。

དཔེར་བརྗོད་པ་ལ་ལྟོས་ན་ནི། །དེ་བཞིན་ནོར་ཞེས་ཉེར་སྦྱོར་བ། །
བསྒྲུབ་བྱ་ལ་ཡང་དེ་བཞིན་ཞེས། །ཉེ་བར་སྦྱོར་བར་རིགས་མ་ཡིན། །

观待于说喻，言如是结合。于所立如是，结合不应理。

སྤྱི་ཉིད་གཏན་ཚིགས་ཉིད་དུ་བརྗོད། །བྱེ་བྲག་རང་ལ་རྟེན་རྗེས་འབྲང་། །
གཉེན་པོའི་ཕྱོགས་དང་ལྡན་པ་ཡིན། །ཁྱད་པར་སྒོ་ནས་ཀྱང་དེར་འགྱུར། །

总唯说为因，别依自随行，非具对治品，别门亦应尔。

བྱེ་བྲག་པ་རྣམས་གཉིས་ཀ་ཡི། །རབ་ཏུ་གྲུབ་དཔེར་ཞེས་ཟེར་རོ། །དེ་ལ་ཡང་།

诸胜论者说：俱极成为喻。对彼亦云：

མཁས་དཔེར་བརྗོད་པའི་སྦྱོར་བའམ། །ངག་ནི་ཕྱོགས་གཅིག་ཉིད་ཀྱང་མིན། །
རྗེས་འགྲོ་རྗོད་པར་མི་བྱེད་པ། །དེ་ནི་དཔེ་ཡི་གཟུགས་བརྙན་ཡིན། །

说虚空喻式，或非语一分，不说随行相，彼是喻影像。

སྒྲུབ་བྱེད་ཉེ་བར་སྦྱོར་དོན་དུ། །རང་རྒྱུད་ཡིན་ཡང་དོན་མེད་འགྱུར། །

能立结合义，自续亦无义。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་དཔེ་དང་དཔེ་ལྟར་སྣང་བ་བརྟག་པའི་ལེའུ་སྟེ་བཞི་པའོ།། །།

集量论观喻似喻品第四终

卷五 观遣他品

སྒྲ་ལས་བྱུང་རྗེས་དཔག་ལས། །ཚད་མ་གཞན་མིན་འདི་ལྟ་སྟེ། །
རང་གི་དོན་ལ་བྱས་སོགས་བཞིན། །གཞན་སེལ་སྒོ་ནས་སྟོན་པར་བྱེད། །

声起非离比，而是其他量，由遣他门显，自义如所作。
ཐ་དད་རྣམས་ཀྱི་རིགས་སྒྲ་མེད། །མཐའ་ཡོད་ཕྱིར་མིན་འཁྲུལ་པའི་ཕྱིར། །
རིགས་སམ་ལྡན་སྒྲ་ཐ་དད་ཀྱི། །དོན་ལ་སོ་སོར་རྗོད་བྱེད་མིན། །

诸异无类声，无边故乱故。种类或具声，非别诠异义。
ཡང་བརྗོད་པ། ཡོན་ཏན་དང་ནི་ཡོན་ཏན་ཅན། །ཡང་བརྗོད་པའི་རྣམ་དབྱེ་ཐ་དད་ཕྱུ། །
ངེས་ཕྱིར་གཞི་དང་མཐུན་པ་ཡི། །རྫས་དང་སྒྲ་དག་རབ་ཏུ་གྲུབ། །

又曰：功德与有德，说别定异故，同所依之实，及声皆极成。
བསྡུ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའོ། །

是为摄颂。
འབྲེལ་པ་ནི་འདིར་འབྲེལ་ཅན་གྱི། ཆོས་ཀྱིས་འཕགས་པར་བརྗོད་བྱ་སྟེ། །
དེ་ལྟར་དངོས་བྱ་ནས་བརྗོད་ཀྱི། །དངོས་པོ་གཞན་གྱིས་སྨྲར་མི་བྱ། །

系属由有系，法所引而说，如是由所作，说事非由余。
འདི་ཡི་རིགས་ཀྱི་སྒྲ་ཡིས་ནི། །བརྗོད་པར་བྱ་བ་ཉིད་མི་འཐད། །
རང་བཞིན་མེད་ཕྱིར་དེ་ལྡན་མ་ནི། །ཉེ་བར་བཏགས་ཕྱིར་མི་སྲིད་ཕྱིར། །

由此种类声，诠说不应理。无自在非具。假设非有故。

འབངས་ལ་རྒྱལ་པོ་བཏགས་པ་བཞིན། །བློའི་ཚུལ་ལ་ཐ་དད་ཕྱིར་རོ། །
རིམ་གྱིས་རྗོད་པར་བྱེད་[10A]པ་ནི། །ཀུན་དུང་སོགས་དཀར་པོ་བཞིན། །

如说民为王，觉相各异故。次第而说者，如花螺等白。
ཡོན་ཏན་གྱིས་ཕན་བཏགས་དངོས་ལ། །བློ་མེད་པར་ཡང་འཇུག་པར་འགྱུར། །
འདྲེས་པའི་ཚུལ་ནས་ཐམས་ཅད་དུ། །ལོག་པའི་ཤེས་པར་ཐལ་བར་འགྱུར། །

于德所益事，无觉亦应转。杂相于一切，皆应成倒智。
སྤྱི་སོགས་མང་པོ་ཉིད་དང་ནི། །ཅིག་ཅར་འཛིན་པ་རྣམས་ལ་ཡང་། །
ཕན་འདོགས་པ་ནི་འགལ་བར་འགྱུར། །གཟི་ཡི་ཁྲ་བོ་ཐམས་ཅད་མཐོང་། །

总等与多性，及诸顿缘者，饶益应相违。见玛瑙众色。
དེ་དག་ཐ་དད་རྣམས་ལ་ཡང་། །དེ་དང་ལྡན་པའི་སྐྱོན་དེ་མཚུངས། །
རིགས་རང་ངོ་བོའམ་དེ་ལྡན་གྱི། །ངོ་བོར་གང་ལས་སྦྱོར་མི་བྱེད། །

彼等诸异法，具彼过相同，类性或具性，由何不相合。
དེ་ལྡན་ཐ་དད་ཉིད་བརྗོད་པ། །དེ་ཡང་སྔར་ཉིད་གསལ་ཟིན་ཏོ། །
དེ་ལྡན་ཙམ་ཡང་འབྲེལ་པ་འམ། །ཡོད་པ་ཡིན་ཞེས་རྣམ་པར་དཔྱད། །

说具彼为异，彼如前已遣。唯具彼应观，为系或是有。
བུམ་པ་སོགས་ཀྱིས་དེ་ལྡན་དོན། །སྣམ་བུ་སོགས་ལ་འཇུག་མིན་ན། །
སྤྱི་ཡི་དོན་དེ་ཇི་ལྟ་བུ། །སྒྲ་དོན་འབའ་ཞིག་པ་དང་མཚུངས། །

瓶等具彼义，若衣等不转，彼总义如何。唯声义相同。
དེ་ཡང་རྒྱུ་མཚན་མེད་པར་འདོད། །གལ་ཏེ་གཅིག་ལ་སྔོ་སོགས་བཞིན། །
དེ་ལྟའང་མ་ཡིན་ཁས་བླངས་ཀྱང་། །རིགས་ལ་རིགས་མེད་པས་དེ་མིན། །

许彼无因缘。若一如青等，非尔纵然许，类无类故非。
དོན་གྱིས་འཕངས་པ་མ་ངེས་པའོ། །དེས་ན་སྒྲ་ལའང་གཞན་སེལ་བྱས། །

义引不决定。故声亦遣他。

ཡང་བརྗོད་པ། །བརྗོད་པར་བྱ་བ་མང་ཡོད་ཀྱང་། །སྒྲ་ཡིས་རྣམ་ཀུན་རྟོགས་མ་ཡིན། །
རང་དང་རྗེས་སུ་འབྲེལ་པའི་དོན། །རྣམ་གཅོད་ངག་གི་འབྲས་བུ་ཡིན། །

又曰：所诠虽众多，声非皆能了，与自随系义，是遮遣之果，

སྒྲས་ཀྱང་ཆོས་གང་དུ་མ་ཡི། །དོན་ལ་འཇུག་པ་མ་ཡིན་གྱི། །
སྦྱར་བྱ་དེ་ཉིད་ལ་སྟེ་སྒྲའི། །ཡོན་ཏན་ཉིད་སོགས་ཀྱིས་མ་ཡིན། །

声亦非能于，众多法义转，唯于所结合，非由声德等，

ཞེས་བྱ་བ་བསྡུ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

是诸摄颂。

སེལ་བས་ཐ་དད་དོན་ཆའི་ཕྱིར། །རང་དོན་ཐ་དད་རྟོགས་ལ་རྨོངས། །
གཅིག་ལ་ཐ་དད་འབྲས་མེད་ཕྱིར། །ཁྱད་པར་ཅན་དང་ཁྱད་པར་བྱ། །

遣异义别故，了自义异愚，一无异果故，能别与所别。

དེ་ནི་སྔོན་པོ་ཁྱང་པ་ཡིན། །ཨུཏྤ་ལ་ཁྱང་མ་ཡིན་ཏེ། །
བསྡུས་པ་བརྗོད་བྱ་ཡིན་ཕྱིར་རོ། །ཁ་དོག་བཞིན་དུ་དོན་མེད་འགྱུར། །

彼非唯是青，亦非唯是莲，聚是所诠故。如颜色无义[9]。

ཁ་དོག་གི་དོན་ཅུང་ཟད་ཀྱང་། །མིན་ནའང་ཚིག་[10]གཉིས་ལས་དེ་ཡི། །
བརྗོད་བྱ་རྟོགས་ན་དེ་ལ་ཡང་། །ཡན་གར་བ་དེ་རྟོགས་པ་ཡིན། །

颜色无少义，然由彼二语，能了彼所诠，彼亦了单义。

ཕན་ཚུན་གཅིག་པར་ཐལ་འགྱུར་ཕྱིར། །འདུས་ལ་གཅིག་ཉིད་ཡིན་མ་ཡིན། །
[10B]འདུས་པ་དུ་མར་ཐལ་བར་འགྱུར། །སྒྲ་དག་རང་དོན་སྤོང་མ་ཡིན། །

应互成一故，聚非有一性。聚应成众多。声非舍身义。

[9]信慧译为：“如字应无义”。
[10] 《ཙ་》ཚིགས།

ཐེ་ཚོམ་ཟ་ཕྱིར་གཞན་སེལ་མིན། །གཅིག་ལས་རྣམ་གྲངས་སུ་འགྱུར་རོ། །
ཐ་དད་ན་ཡང་གཉིས་ཀར་མིན། །དོན་གྱི་རྫས་དང་ཡོན་ཏན་དག །

疑故非遣他。一应成异门。异则亦非二。义之实与德，
གལ་ཏེ་དོན་གཅིག་ལ་འཇུག་ན། །སྤྱི་དང་བྱེ་བྲག་གཉིས་ཡོད་མིན། །
དེ་ལྡན་གཉིས་ཀྱང་ཡོད་མ་ཡིན། །དེ་བཞིན་དུ་སྒྲ་རིགས་དང་ནི། །

若于一转者，总别二非有。具彼二亦无。如是声应是，
ཡོན་ཏན་ཙམ་ཞིག་བརྗོད་པར་འགྱུར། །དེ་ལྡན་བརྗོད་པ་ཉིད་ལ་ནི། །
མཚུངས་མི་མཚུངས་སུ་ཐལ་བར་འགྱུར། །མཚུངས་ཕྱིར་བརྗོད་པར་མི་འདོད་ཅེ། །

唯说类与德。于说具彼中，应成同不同。同故不乐说。
བ་ལང་རྟ་ལ་སོགས་ལའང་མཚུངས། །དེར་བྱེ་བྲག་ཏུ་མ་བྱས་ཞེ།
དུ་མར་བྱས་པ་འདུས་པར་འགྱུར། །གཞན་ཡང་འདོད་པ་ལ་ཡང་མེད། །

牛马等亦同。彼未差别者[11]。应成多聚集，又所许亦无。
ཡོན་ཏན་རྫས་དག་གསལ་མིན་འགྱུར། །ཐ་དད་རྗོད་བྱེད་ཐ་དད་ལས། །
ཞེ་ན་རང་ལས་ཁྱད་མེད་སྒྲ། །གསལ་བྱེད་གསལ་བ་ཐ་དད་ལས། །

德实应非显。异由能诠异，声自无差别。] 能显所显异，
ཕན་ཚུན་རྟེན་པ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །རང་བཞིན་དུ་མ་དང་གཅིག་གི། །
ཕན་ཚུན་གསལ་བ་མང་པོར་འགྱུར། །ཡང་བརྗོད་པ། །ཡོན་ཏན་ཤུས་པ་རྗོད་བྱེད་ཀྱི། །

当得互相依。自性多与一，互相显应多。由德能能诠，
དབྱེ་བས་ཐ་དད་རབ་ཏུ་བཏགས། །གཅིག་མང་པོ་དང་འབྲེལ་པའི་ཕྱིར། །
དུ་མ་ཉིད་དུ་ཐལ་བར་འགྱུར། །ཞེས་བྱ་བ་བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའོ། །

别故设为异，一多相系故，应成为众多。是中间颂。

---

[11]信慧译为：“彼是行相别”。

ཁྱད་པར་བྱེད་དང་ཁྱད་པར་དུ། །བྱ་ཉིད་རང་དབང་མིན་སྔར་བརྗོད། །
གཞན་ཉིད་དུ་མིན་སྤྱི་དང་ནི། །ཐ་དད་རྣམ་གྲངས་བརྗོད་བསྐྱལ་ཡིན། །

能别与所别，非自在前说。非他总与别，应说为异门。

འགལ་མེད་ཕྱིར་ན་ཚོགས་པ་ཡང་། །དེ་བཞིན་དོན་གཞན་རྗོད་པར་བྱེད། །

无违故积聚，亦能诠余义。

ཡང་བརྗོད་པ། དེ་ཙམ་འདོད་པའི་ཕྱིར་ཐ་དད། །རང་[12]དང་སྤྱི་ཡི་དོར་མ་ཡིན། །
མ་བཟུང་ན་ནི་དོན་གཅིག་ལ། །འདི་དག་ཐེ་ཚོམ་བསྐྱེད་པར་མཚུངས། །

又曰：许尔许故异，自总皆不舍，不取于一义，此等生疑同，

དུ་མ་ཡིན་དུ་ཟིན་ཀྱང་སྤྱི། །ཁས་ལེན་ཐ་དད་ཀྱིས་མི་འཁྲུལ། །
ཁྱད་པར་བྱེད་དང་ཁྱད་པར་དུ། །བྱ་བ་དེ་དག་ཉིད་མཚུངས་མིན། །

虽众多取总，由异不错乱，能别与所别，彼等非相同。

ཞེས་བྱ་བ་བསྡུ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

是诸摄颂。

ཐ་དད་ཐ་དད་གཞན་རྣམས་དང་། །འགལ་བའི་ཕྱིར་ན་སེལ་བར་བྱེད། །
སྤྱི་གཞན་ཐ་དད་དོན་རྣམས་ཀྱི། །[11A]རང་དག་སྤྱི་དག་འགལ་བ་ཡིན། །

异与诸余异，相违故能遣。余总诸异义，自总等相违。

དེ་དེའི་དངོས་སུ་གསལ་བྱ་མིན། །སྤྱི་ནི་མཚུངས་པ་ཉིད་མ་ཡིན། །
དེ་གཞན་ཁྱད་པར་གཞན་རྣམས་དང་། །དེ་ཡི་སེལ་བར་འགྱུར་མ་ཡིན། །

彼非彼亲遣。总非相同性。如是与余别，彼非能除遣。

གང་ཞིག་གཞི་མཐུན་གྱུར་པ་དེ། །ཡོན་ཏན་དང་ནི་ཡོན་ཏན་གཞན། །
དེ་རྫས་གཅིག་ལ་འཇུག་པའི་ཕྱིར། །གཞི་ཡིས་མི་འགལ་བར་བྱས་ཉིད། །

若是同所依，功德与余德，于一实转故，所依不相违。

12 《ཅོ་》དད།

མ་མཐོང་ཕྱིར་ཡང་སེལ་བ་ཡིན། །རང་ཐ་དད་ལ་སྤྱི་སེལ་འགྱུར། །

གཞན་མི་རིགས་པས་མཐོང་བའི་ཕྱིར། །དེ་ལྟ་དེ་སྣང་ལ་ཐེ་ཚོམ། །

不见故亦遣。总当遣自异。余非理见故。如是现彼疑。

ཐེ་ཚོམ་ཟ་བར་རིགས་ཤེ་ན། །ངེས་པར་ཡན་གར་བ་ལ་དེ། །

ཡན་གར་ཐ་དད་ལ་མེད་ཅེ། །ཉན་པ་པོ་ལ་ལྟོས་པ་མཐོང་། །

若谓疑应理[13]。彼单独决定。若异无单独。待闻者则见。

སྒྲ་གཞན་རྣམ་པར་བཅད་ནས་ནི། །སྒྲ་ཡིས་སྤྱི་རྗོད་བྱེད་པ་ཡིན། །

དོན་གང་ལ་གཅིག་ཐེ་ཚོམ་ཟ། །དུ་མར་ཐེ་ཚོམ་ཟན་ཡང་། །

遮遣余声已，由声总能设。于何义疑一，于多义亦疑。

སྒྲ་ཡི་དོན་གཞན་མ་མཐོང་ཡང་། །རང་དོན་ཆ་ཤས་སྟོན་པའི་ཕྱིར། །

སྒྲ་ཡི་འབྲེལ་པ་ཉིད་དུ་སླ། །འཁྲུལ་པ་ཉིད་ཀྱང་བརྗོད་མ་ཡིན། །

不见余声义，显自义分故，声系属性易，错乱亦非有。

ཡང་བརྗོད་པ། ཤིང་དང་ས་ལས་འབྱུང་དང་རྫས། །ཡོད་དང་གཞལ་བྱ་རིམ་བཟློག་ལས། །

བཞི་གསུམ་གཉིས་གཅིག་ཐེ་ཚོམ་དུ། །འགྱུར་གཞན་ངེས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཡིན། །

又曰：树地生及实，有所量逆次，四三二一疑，余是决定因。

ཞེས་བྱ་བ་བར་སྐབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དག་གོ །

是中间颂。

གཞན་ལ་ཁྱབ་པ་བཀག་པའི་ཕྱིར། །ཐ་དད་དོན་དེས་ཐ་དད་མིན། །

དངོས་འཇུག་ཐ་དད་མིན་ཕྱིར་ཡང་། །ཐ་དད་ཐུག་པ་མེད་ཕྱིར་དང་། །

破余周遍故，彼异义非异。亲转非异故。其异无穷故。

རིགས་ཀྱི་ཆོས་རྣམས་རྣམ་པར་གནས། །གང་ལས་གཞན་སེལ་ངེས་ཤེ་ན། །

འཇིག་རྟེན་གྲགས་པའི་རྗེས་མི་བཙལ། །དེ་ལྟར་གཟུགས་ཉིད་ལ་མཚུངས་འགྱུར། །

诸类法安住。遣他由何定。世许不应求。如是色应同。

[13]信慧译为：“若谓疑非理”。

མིག་གཟུང་བྱ་ཉིད་བྱ་བར་བྱས། །རྫས་ལ་སོགས་ལའང་ཐལ་བར་འགྱུར། །
དཀར་མིན་སོགས་ལ་ཁྱད་མེད་འགྱུར། །རྗེས་འགྲོ་འབའ་ཞིག་ལས་འགྲུབ་འགྱུར། །

眼所取作用。实等亦应尔。非白等无别。应唯随行成。
ཁྱབ་པ་དངོས་སུ་འདོད་མ་ཡིན། །ཐམས་ཅད་མེད་པ་དང་འབྲེལ་ཞེས། །
གང་ཞིག་ཁས་ལེན་དུ་འགྲོ་ན། །ཡོད་དེ་དུ་མའི་བདག་ཉིད་ལས། །

非亲许周遍。若有许一切，与无系属者，由何说何法，
ཡིན་ཞེས་[11B]ཅི་ཞིག་གང་གིས་སྒྲོར། །འཇིམ་པའི་ཐ་དད་ལས་ཁམ་ཡོར། །
ལ་སོགས་ཐ་དད་བློར་འདོད་ན། །མེད་ཐ་དད་ལས་གཞན་མིན་ཡང་། །

有由多体性。若许由泥异，碗等异觉者，无离异非他，
ཐ་དད་ཅི་བློ་ཅི་སྟེ་དགག །ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་མཆོག །
སྣང་བའི་ལམ་དུའང་གང་མ་གྱུར། །སྣང་བའི་ལམ་དུ་གང་གྱུར་པ། །

何为破异觉。诸德胜自性，非属所见道，凡属可见道，
དེ་སྒྱུ་མ་བཞིན་ཤིན་ཏུ་སྟོང་། །ཕན་ཚུན་ཐ་དད་དག་ཡོད་ཀྱང་། །
ཉག་ལ་སོགས་པ་མཐོང་བ་ལས། །དེ་བློ་དཔེར་བརྗོད་འགལ་བ་དེ། །

皆如幻甚空，虽有互差异，然由见犎等[14]，彼觉喻相违，
ཁྱོད་ཀྱི་ལུགས་ལ་རྟེན་པ་ཡིན། །དེ་མི་ལྟོས་ཞེས་པ་འདི་ནི། །
རང་གི་རྣམ་རྟོག་སྦྱོས་པར་ཟད། །སེལ་བ་མིན་པའི་སྒྲ་ཡིས་ནི། །

是依汝宗义。此无观待知，唯自分别代，以非遣之声，
རང་བཞིན་འགལ་ཡང་བརྗོད་མི་བྱ། །ཐོག་མ་མེད་ཕྱིར་འདོད་པ་གྲུབ། །
སྤྱི་ཡི་སྒོ་ནས་སེལ་བར་བྱེད། །བདག་གཞན་ཡོད་པར་ཁས་ལེན་ན། །

不诠任何性。无始故乐成。由总门除遣。若许有余我，

[14] “犎等”信慧译作“胡等”。

གཅིག་ཉིད་དུ་ཉིད་ཀྱིས་བརྟགས་པ། །དེ་དག་དངོས་པོ་ལ་མི་རིགས། །
ཁྱོད་ཀྱི་འང་གསལ་བ་ནུས་པར་འགྱུར། །སྒྲ་ཡི་བརྗོད་དོན་ལ་སྤྱོད་པ། །

观一性多性，彼于事非理。汝显能亦尔。观声所诠义，
འདི་ཡང་དབང་པོའི་སྤྱོད་ཡུལ་མིན། །གང་ཞིག་སྒྲ་ལ་སོགས་པ་འདིའི། །
འཇུག་པའི་དབང་པོ་སོ་སོར་མིན། །གང་ཞིག་ཚིག་གི་བརྗོད་པ་འདི། །

此非根行境，若此声等转，非各别诸根。若言词所说，
ངག་ལས་དོན་དུ་རྣམ་པར་བརྟགས། །ངག་དོན་སོ་སོར་སྣང་བརྗོད་གང་། །
དེ་ཡིས་དང་པོ་ཉེ་བར་སྐྱེད། །ཇི་ལྟར་གོམས་པའི་ངག་དག་ལས། །

假设为语义，诠别现语义，从彼初生起。如由串习语，
དོན་ལ་མེད་དུ་ཟིན་ཡང་སྐྱེ། །རང་གི་རྐྱེན་དང་རྗེས་འབྲེལ་བས། །
རྣམ་པ་དུ་མ་སོ་སོར་རྟོགས། །དེ་ཡང་ངག་གི་དོན་གཞན་ལས། །

无义亦生心，由自缘相属，各了多种相。彼由余语义，
རྣམ་པར་བཅད་པའི་དོན་དུ་འདོད། །འབྲེལ་པར་ཤེས་པའི་ངག་གི་དོན། །
འདི་ཡང་རྗེས་དཔག་ལས་གཞན་མིན། །གང་ཞིག་གང་ལས་སྐྱེས་པ་ཡི། །

许为所遮义，知系属语义，非异于比量。若何从何生，
རྣམ་རྟོག་སྣ་ཚོགས་ཤེས་པ་ནི། །དེ་ཡང་རང་རིག་ཡིན་པས་ན། །
མངོན་སུམ་ཉིད་ལས་གཞན་མ་ཡིན། །འདོད་རྒྱལ་ལ་ཡང་དོན་དབྱེ་བས། །

种种分别识，彼亦是自证，非异于现量。随欲由义别。
ལ་ལར་དངོས་སུ་རྗོད་པར་བྱེད། །དེ་དཔེར་ན། གྲངས་དང་ཚད་ཉིད་ཀྱི་ནི་དབྱེ་བས། །
ལྟོས་པ་མེད་པར་རབ་ཏུ་འཇུག །ཆུ་ལ་སོགས་པའི་ཐིགས་པ་དང་། །

有者亲诠说，如有不观待，数量形而转，如水等诸滴，
འདུས་[12A]པ་ལ་ཡང་རྗོད་པར་བྱེད། །ལ་ལར་ནི་ཡན་ལག་འབའ་ཞིག་ལ་འཇུག་པ་མ་ཡིན་ཏེ།
དཔེར་ན། དབྱིབས་དང་ཁ་དོག་ཆ་ཤས་ཀྱིས། །

聚合而诠说，有者非唯于支分而转，由如形显分，

ཁྱད་པར་བྱས་ནས་འཇུག་པ་མིན། །སྒྲ་ཡིས་དེ་ཡི་ཆ་ཤས་ལ། །
རབ་ཏུ་འཇུག་པ་དམིགས་མ་ཡིན། །རྟོགས་པའི་དོན་ནི་བསྟན་ཕྱིར་རོ། །

差别而诠转，声于彼支分，不见能诠转。显所达义故。

འབྲེལ་པ་མ་ཡིན་བརྟགས་པའི་ཕྱིར། །ཕྱོགས་འདིས་ལྷག་མ་རྣམས་ལའང་བརྗོད། །

非系假立故。此方亦说余。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་གཞན་སེལ་བརྟག་པའི་ལེའུ་སྟེ་ལྔ་པའོ།། །།

集量论观遣他品第五终

卷六 观反断品

ཚད་སྣང་བརྗོད་པར་འདོད་རྣམས་ལ། །རིགས་པའི་ཆ་ཤས་སྨྲ་པོ་བཞིན། །
ཕྱོགས་གྲུབ་མཚུངས་པ་མ་ཡིན་ཞེས། །བསྟན་ཕྱིར་མ་ཚང་ལ་སོགས་བརྗོད། །

话说似量者，显非如理分，宗成就相同，故说缺减等。

དེ་ཉིད་རབ་ཏུ་བསྟན་ཕྱིར་དང་། །དེ་ལྟར་སྣང་བ་བརྗོད་པའི་ཕྱིར། །
ལན་འདི་བརྗོད་པར་རིགས་མ་ཡིན། །ལྟག་ཆོད་ལ་ནི་རྗེས་མཐུན་ལན། །

为显彼性故，及说彼似故，此答说应理，反断是似答[15]。

ཐད་དང་མ་ཐད་དག་དང་དུས། །གསུམ་ལའང་རྟགས་སུ་བརྗོད་འདོད་མིན། །
ཐད་དང་མ་ཐད་རྟགས་བརྗོད་དེ། །མ་ཚང་གཏན་ཚིགས་རྗེས་མཐུན་ཡིན། །

会不会三时，说因非所乐，说会不会因，缺减因相同。

དོན་རྟགས་མ་གྲུབ་ལྟར་སྣང་ཡིན། །རྟགས་བརྗོད་མི་རྟག་པའི་རྗེས་འགྲོ། །
དེ་དག་མི་རྟག་པར་ནུས་མིན། །ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱོན་དང་རྗེས་མཐུན་བརྗོད། །

义因似不成。说常无常随，彼非能无常，说宗过随顺。

སྔར་བརྗོད་གཏན་ཚིགས་མེད་པ་ཡིས། །བསྒྲུབ་བྱ་མེད་པར་ཐལ་བར་འགྱུར། །
མ་བརྗོད་པར་མཚུངས་སྒྲོ་བཏགས་ནས། །སྨྲ་པོའི་ངག་གིས་སྒྲུབ་པར་བྱེད། །

先说由无因，应无有所立，未说同。增益，说者语能立，

མ་གྲུབ་ལྟར་སྣང་ཉུང་ལྟར་སྣང་། །བརྗོད་པ་ལས་སྔར་སྒྲུབ་བྱེད་ནའོ། །
བརྗོད་པ་ལས་སྔར་རྟགས་མིན་ཕྱིར། །མ་གྲུབ་པ་དང་འགལ་བའི་ངག །

似不成。似少，若说前能立[16]。 说前非因故，不成相违语，

[15] 信慧译为：“故为显示彼，言说应理答，言说彼相似，似答是反断。”
[16] “说前”信慧作“生前”。——译注

མ་སྐྱེས་པ་མཚུངས་རྣམ་པ་གཉིས། །གཉིས་སུ་སྒྲོ་བཏགས་པ་ལས་འདོད། །
འབྲས་བུ་གཞན་ཉིད་ཀྱི་ཆ་ན། །བསྒྲུབ་བྱ་མི་བསྒྲུབ་པར་སྟོན་པ། །

未生同。二种，许由二增益。果由他性分，显不成所立，
དེ་ནི་འབྲས་མཚུངས་དེ་ལྟ་བུ། །སྨྲ་བོའི་འདོད་པས་རྣམ་པ་གསུམ། །
ངེས་བསྟེན་མི་མཐུན་ཕྱོགས་དག་ལས། །ཆོས་མཐུན་དཔེ་ཡིས་གཞན་སྒྲུབ་པ། །

彼果同。如是，说者欲三种。所说诸异品，同法喻成他，
ཆོས་མཐུན་པར་མཚུངས་བཞིན་དག་ནི། །ཆོས་མི་[12B]མཐུན་པས་མཚུངས་པ་ཉིད། །
གཞན་ལས་མ་གྲུབ་བསྟན་པའི་ཕྱིར། །ཐུན་མོང་ལྟར་སྣང་རྣམ་པ་གཉིས། །

为同法相同。余异法。相同，显余不成故，共似有二种。
གྲུབ་པར་འདོད་པ་མཚུངས་པའི་ཕྱིར། །འགལ་བ་མི་འཁྲུལ་པ་ཅན་བཞིན། །
འདི་ཡང་རྗེས་འགྲོ་མེད་པའི་ཕྱིར། །དཔེ་ལྟར་སྣང་བའི་སྐྱོན་བརྗོད་ཡིན། །

乐成相同故，如相违决定。此无随行故，说是似喻过。
རྗེས་འགྲོ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཉིད་ལས། །དཔེ་དང་བསྒྲུབ་བྱ་འདྲེས⑪[17]པ་ཉིད། །
རྟགས་དེའི་བདག་ཉིད་ཀྱི་དབྱེ་བས། །འཁྲུལ་པ་ལྟར་སྣང་རྣམ་པ་གཉིས། །

由随行颠倒，喻所立合杂。由团体差别，似错乱二种，
གཏན་ཚིགས་ཕྱོགས་གཅིག་ཏུ་ངེས་པ། །སྦྱོར་བ་སྔ་མ་ལ་ཡོད་མིན། །
བྱེ་བྲག་བརྗོད་པས་ཆོས་མཐུན་ལའང་། །རྣམ་རྟོག་མཚུངས་པ་འདི་ལ་ཡང་། །

因一向决定，前量式非有。说别于同法，分别同。此中，
འཁྲུལ་པ་ཅན་གྱི་བྱེ་བྲག་གིས། །རྟག་པར་འགྱུར་བ་དེ་ལྟར་སྣང་། །
སྤྱི་མིན་གྱིས་ཀྱང་གཅིག་ཉིད་དུ། །ཐལ་བར་འགྱུར་ཕྱིར་བྱེ་བྲག་མེད། །

由错乱差别，应常彼相似，由不共亦尔。应成一无别。
བསྒྲུབ་བྱ་རྟགས་ཁྱད་མེད་ཕྱིར་ཡང་། །མ་གྲུབ་པའི་ལྟར་སྣང་བར་འདོད། །

宗因无别故，亦许似不成。

[17] 《ཅོ་》 འདྲེས།

ཡང་བརྗོད་པ། བསྒྲུབ་བྱ་ལ་ནི་གནོད་ཆོས་ཀྱང་། །མཚུངས་པ་ཉིད་ཀྱིས་བྱེ་བྲག་མེད། །
གཏན་ཚིགས་སྐྱོན་ལ་འགལ་ལྟར་སྣང་། །སྐྱོན་ཡོད་མིན་ཏེ་ཕྱོགས་ཕྱི་མ། །

又曰：法能害所立，亦相同无别，因过似相违，非有过后宗。

བསྒྲུབ་བྱ་ལ་གནོད་སྒྲུབ་པའི་ཕྱིར། །གནོད་མི་བྱེད་པ་འགལ་ཉིད་ཡིན། །
བསྒྲུབ་བྱ་ལ་གཞན་གཏན་ཚིགས་ཀྱིས། །བསྟན་ན་དམིགས་པ་མཚུངས་པའོ། །

成害所立故，无害则相违。宗由余因显，是可缘相同。

བསྒྲུབ་བྱ་དུ་མ་བཀོད་པ་ལ། །གཏན་ཚིགས་དེ་དང་རྗེས་མཐུན་ཉིད། །
གཏན་ཚིགས་ཀྱིས་ནི་མ་ཁྱབ་ཀྱང་། །བསྒྲུབ་བྱའི་དངོས་པོ་རྟོགས་པའི་ཕྱིར། །

列众多所立，因与彼随顺。因虽不能遍，达所立事故，

མ་གྲུབ་ལྟར་སྣང་སྒྲ་གནས་ཀྱི། །ཐམས་ཅད་རབ་ཏུ་སྒྲུབ་མ་ཡིན། །
ཐེ་ཚོམ་བརྗོད་དོན་ཐ་དད་ལས། །གཏན་ཚིགས་ཐེ་ཚོམ་རྩོམ་པར་བྱེད། །

似不成住声，非成立一切。由疑说义异，于因起疑诤。

བསྒྲུབ་བྱ་སྒྲོ་བཏགས་མ་ངེས་པ། །ལྟར་སྣང་རྟགས་མ་གྲུབ་ལྟར་སྣང་། །
དོན་གྱིས་འདོད་མིན་མི་མཐུན་ཕྱོགས། །བསྒྲུབ་བརྗོད་དོན་གོ་མཚུངས་འདིར་ནི། །

增宗似不定。因则似不成。非义许异品，说成义解同。

འཁྲུལ་པ་གཞན་གྱིས་བསྒྲུབ་བྱ་ལ། །དེ་ཡིས་སྒྲུབ་པ་དེ་ལྟར་སྣང་། །
ཐལ་འགྱུར་མཚུངས་པར་འདོད་པ་ཡང་། །གང་ཡང་གཉིས་ཀ་གཏན་ཚིགས་ལམ། །

此由余错乱，成所立彼似。许应成相同，二俱是因道。

དེ་ནི་དཔེ་ལྟར་སྣང་བ་བཞིན། །[13A]ལྟག་ཆོད་ཀུན་ལས་ཕྱོགས་ཙམ་མོ། །
ལྟག་ཆོད་རྣམས་ལ་རྟོད་སྒྲུབ་ཏུ། །ཕྱིན་ཅི་ལོག་དང་བརྫུན་ཉིད་དང་། །

彼犹如似喻。诸反断方隅。论轨说反断，颠倒与虚妄，

འགལ་བ་ཉིད་དེ་སྐྱོན་གསུམ་སྟེ། །གསུམ་པོ་ཐ་དད་དུས་མཚོན་མིན། །
ལྟག་ཆོད་རྣམས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ལན། །དཀའ་བར་རིགས་པ་ཕྲ་མོར་ཡང་། །

相违性三过，非表三各异。反断相难答，微理亦应知，

ཤེས་བྱ་རིགས་པ་རྟག་པར་ཡང་། །ལྡོག་ཚོད་གཞན་ལ་དེ་ཕྱོགས་ཙམ། །

理观察亦尔，余反断少分。

ཡང་བརྗོད་པ། རྟོག་གེའི་ཕྱོགས་ཙམ་མུ་སྟེགས་ཀྱི། །དེ་ཡང་མཚན་ཉིད་མ་བསྟན་ཅིང་། །

རང་གི་སྦྱོར་བ་དང་ཡང་འགལ། །འདོད་དོན་སྒྲུབ་པར་བྱེད་པ་མིན། །

又曰：分别力外道，彼相未显示，亦违自量式，非能成乐义。

གང་ཞིག་རྟོག་གེའི་ལམ་ནས་ཆོས་ཉིད་ལ་ཁྲིད་ན། །

ཐུབ་པའི་བསྟན་ལས་ཆེར་བསྒྲིངས་ཉམས་པར་བྱས་མ་ཡིན། །

དེ་ལྟའང་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་ཆོས་རྣམས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། །

གལ་ཏེ་གཞན་དུ་འགྲོ་ན་དཔྱད་པར་བྱ་བའི་རིགས། །

由分别道引法性，远离失坏能仁教，如是如束诸法相，若趣余义当观察。

ཚད་མའི་ཕུང་པོ་སྐྱོན་དང་ཡོན་ཏན་རྒྱས་པ་རུ། །

རབ་གསལ་བྱས་ལ་འདི་རུ་དགེ་བ་ཅི་བསགས་དེས། །

སྐྱེ་བ་སྐྱེ་བར་ཡོན་ཏན་ཡོད་མིན་ཤེས་པ་ཡི། །

གྲུབ་མཐའ་ཞི་ཞིང་འགྲོ་ལ་རྣམ་ཐར་སྟེར་བར་ཤོག །

广显量蕴诸德失，此中所集诸福善，生先知灭无德宗，愿给众生真解脱。

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ལས་ལྟག་ཆོད་བརྟག་པའི་ལེའུ་སྟེ་དྲུག་པའོ།། །།

集量论观反断品第六终

ཚད་མ་ཀུན་ལས་བཏུས་པ་ཞེས་བྱ་བའི་རབ་ཏུ་བྱེད་པ་སློབ་དཔོན་ཕྱོགས་ཀྱི་གླང་པོས་མཛད་པ་རྫོགས་སོ།། །།

རྒྱ་གར་གྱི་མཁན་པོ་སུ་ཛྙ་ན་རཀྵི་ཏ་དང་། །བོད་ཀྱི་ལོ་ཙྪ་བ་དགེ་བསྙེན་སེང་རྒྱལ་གྱིས་བསྒྱུར་ཅིང་ཞུས་པའོ།། །།

འཛམ་པའི་མགོན་པོའི་བཀས་བསྐུལ་ཕྱོགས་ཀྱི་གླང་པོའི་བསྟན་བཅོས་རྒྱ་མཚོ་ལྟར་ཟབ་འདི། །རིགས་ལྡན་རྒྱལ་པོའི་བཀས་བསྐུལ་ནོར་བཟངས་སྲུང་མཛད་ཅེས་བྱ་སྟེ་བདུན་བཤད་མཁན་དང་། །གཟུགས་ཆུང་སྟོན་པའི་བཀས་བསྐུལ་དགེ་བསྙེན་སེང་རྒྱལ་ཞེས་བྱ་ཞ་མ་ལོ་ཙྪས་བསྒྱུར། །དགེ་གང་བསོད་ནམས་བཀས་བསྐུལ་འགྲོ་ཀུན་རིགས་ལམ་ལ་གནས་བྱང་ཆུབ་མྱུར་ཐོབ་ཤོག། །།